la llera del ter
REVISTA DE BORDILS I CELRÀ

# FESTA MAJOR DE BORDILS

PINTURA
**Leonardo Alejo**

ENTREVISTES
**Manela Blázquez**
**Francesc Camps**

## TELEFONS A MÀ

### BORDILS

| | |
|---|---|
| Ajuntament | 972 490003 |
| Consultòri Mèdic | 972 491177 |
| Casal d'Avis | 972 491191 |
| Escola | 972 490115 |
| Farmàcia | 972 490012 |
| Llar d'infants | 972 490533 |
| Parròquia | 972 490067 |
| Pavelló Municipal | 972 490565 |
| Casal | 972 490704 |

### CELRÀ

| | |
|---|---|
| Ajuntament | 972 492001 |
| Cultura | 972 493026 |
| Serveis Socials | 972 492224 |
| Piscines | 972 493030 |
| Biblioteca | 972 494141 |
| Escola de Dansa | 972 492631 |
| Ràdio Celrà | 972 493003 |
| Cap | 972 492500 |
| Escola l'Aulet | 972 492305 |
| Farmàcia | 972 492018 |
| Jutjat de Pau | 972 494052 |
| Llar d'Infants | 972 492452 |
| Parròquia | 972 492082 |
| IES | 972 492405 |
| Centre Cívic | 972 493060 |

### EN COMÚ

| | |
|---|---|
| Aigües, Prodaisa | 972 202078 |
| Autobusos: | |
| Estació de Girona | 972 212319 |
| Sarfa | 972 201796 |
| Bombers: | |
| Informació | 972 240908 |
| Urgències | 085 |
| Consell Comarcal del Gironès: | |
| Servei de Català | 972 213262 |
| Consorci Ambulàncies | 972 410010 |
| Electricitat: | |
| Casas (L'Aurora) | 972 201792 |
| Enher: | |
| Avaries | 900 770077 |
| Informació | 900333330 |
| Escombraries | 972 250387 |
| Gas Girona: | |
| Avaries | 900 394041 |
| Informació | 900 303132 |
| Hospital Josep Trueta | 972 940200 |
| Mossos d'Esquadra | 088 |
| Protecció Civil Girona | 972 418655 |
| Renfe Informació Girona | 972 207093 |
| Urgències | 972 213262 |
| Urgències veterinàries | 972 218668 |
| Telefònica: | |
| *Atenció al client* | 1004 |
| *Atenció tècnica (avaries)* | 1002 |
| Telèfons del Punt d'Acollida: | |
| *Bordils* | 972 490874 |
| *Celrà* | 972 494052 |

## HORARIS DEL CAP DE CELRÀ

**Unitat d'Atenció a l'Usuari.** De dilluns a divendres, 8 a 20 hores. Per demanar dia i hora pel metge i/o infermera, truqueu a Sanitat Respon: telèfon **902 111 444**, les 24 hores dels 365 dies de l' any. Per parlar amb els professionals del CAP Celrà, telèfon 972 49 25 00.

**Medicina de família.** DR. ARTEMI ROSSELL: dilluns, dimarts, dijous i divendres al matí. Els dimecres a la tarda.
DRA. Mª JESÚS GELADO: dilluns, dimecres i divendres al matí. Els dimarts i dijous a la tarda.
DRA. ROSA ARCEGA: dilluns i divendres a la tarda. Els dimarts i dijous mig matí i mitja tarda. Dimecres matí.

**Infermeria.** SR. JÚLIO GIL: de dilluns a divendres al matí.
SRA. MARTA QUIRCH: de dilluns a divendres, de mig matí a mitja tarda.

**Pediatra.** DRA. PILAR MARTÍN: dilluns, dimecres i divendres a la tarda. Els dimarts i dijous al matí.

**Infermera de pediatria.** SRA. FINA ROMANS: dilluns, dimecres i divendres a la tarda. Els dimarts i dijous al matí.

**Treballadora Social.** SRA. IMMA MARTÍNEZ: dimecres i divendres al matí.

**Odontologia.** DRA. AGNÈS MINISTRAL: dimarts a la tarda. Dijous al matí.
Auxiliar d'infermeria: SRA. ESTER MATAMALA: dimarts a la tarda. Dijous al matí.

**Llevadora.** SRA. ISABEL ZEGARRA: dilluns matí i tarda, dimecres al matí.

**Ginecòleg.** DR. SANTIAGO SEGUÍ: dijous a la tarda.

**Obstetrícia.** DRA. MAR CADIÑANOS: dimecres al matí.

**Extraccions (Anàlisis de sang).** Dimarts i dijous de 8:15 a 9:15 del matí.

**Atenció Continuada.** Per atendre les urgències o problemes de salut que no poden esperar a ser atesos pel seu metge de família, pediatre o infermera:
De dilluns a divendres: de 15h fins les 24h.
Els dissabtes, diumenges i festius: de les 8 del matí fins les 24h.

**Per a una urgència vital, truqueu al 061**

## SERVEIS SOCIALS

**Educadora social.** EVA BARTOMEU
Bordils: Dimarts, de 10 del matí a 12 del migdia
Celrà: Dimecres, de 10 del matí a 1 del migdia.

**Treballador social.** EDUARD BASTER
Bordils: 1er i 3er dimecres de cada mes, de 10 del matí a 12 del migdia.
Celrà: Dimarts, de 10 del matí a 1 del migdia.

**Oficina d'atenció a la gent gran.**
Atenció al públic, dimecres de 4 a 9 del vespre i
divendres de 9 a 14 h.
Psicòlogues: MARIA ROSA COROMINA i MERCÈ BADOSA

**Dinamitzadora d'Atenció a la Gent Gran**
Atenció al públic: dilluns dimecres i divendres de 5 a 8 de la tarda.
MERCÈ CANDO

Per a qualsevol consulta, a Celrà, cal trucar al telèfon de l'ajuntament, el 972 49 20 01.

A la resta de poblacions, per concertar hora de visita cal trucar al 972 49 22 24. També podeu demanar hora personalment o bé per telèfon al vostre Ajuntament.

# la llera del ter

REVISTA DE BORDILS I CELRÀ

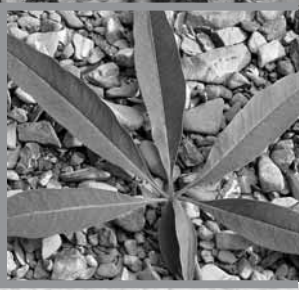

**44** ESTIU 2007


4-11 REPORTATGE FESTA MAJOR DE BORDILS

12-25 AIGUABARREIG

26-29 ESPORTS

30-32 EXPRESSIONS LEONARDO ALEJO

33-34 HISTÒRIA JUGAR A SACO

35-37 ENTREVISTA MANELA BLAZQUEZ

38-40 ENTREVISTA FRANCESC CAMPS

41-42 MEDI AMBIENT RIERA DE PALAGRET

43 ENTRETENIMENTS



Edita: ASSOCIACIÓ CULTURAL LA LLERA.
Ctra. de Juià 48 -17460- CELRÀ
Telèfons: 972 49 30 26 o 972 49 41 41

CONSELL DE REDACCIÓ:
Jordi Barrera i Coll, Carme Congost i Escura, Xavier Jou i Viola, Jordina Torró i Ferrer i Montse Vila Gotarra.

DISSENY: Xavier Fontanè
INFOGRAFIA I IMPRESSIÓ: Gràfiques Palahí, S.L.
DIPÒSIT LEGAL: GI-737-96


La Llera del Ter no s'identifica necessàriament amb l'opinió dels articles signats.


Amb la col·laboració de: Diputació de Girona

Les pubilles d'una antiga Festa Major de Bordils. Ballada de sardanes a la plaça del poble.

# Un repàs a la història de les festes majors de Bordils

DELS ANYS 20 ALS ANYS 90

***Ara que són dies de Festa Major voldríem fer memòria d'aquells temps passats en què les coses eren diferents: quan els envelats eren fets amb veles, quan es baixava a festa en tartana de mules i quan a taula hi havia, com a menja exquisida, guisat de menuts.***

Els més grans de Bordils recorden haver sentit a parlar –cap d'ells no ho recorda directament– que abans al poble es feien dues festes majors, l'una al nucli antic i l'altra a la carretera, una situació que era herència de temps passats en què la rivalitat entre els dos sectors era ben viva. Però com que això no és manera de començar un escrit sobre la Festa Major, encara que formi part de la història, nosaltres ho deixarem de banda. Hem

**El joc de trencar l'olla va ser un dels jocs de cucanya més populars de les festes majors.**

volgut fer memòria a partir de principi de segle, i per fer-ho hem hagut de remoure arxius escrits i orals, aquests darrers de carn i ossos: els bordilencs i les bordilenques que ara són grans o molt grans i llavors eren el jovent del poble, els que organitzaven i gaudien la festa.

Per a aquest escrit hem disposat de la col·laboració impagable d'en Quim Congost, propietari durant molts anys del bar Sipi; d'en Quim Font, memòria incombustible i col·laborador en l'organització d'alguna de les festes; i de tres generacions de la família Sau, o sigui de Can Cinto de la carretera: la Quimeta Sau (germana d'en Jacint), la Josefina Sau i la Isabel Sau (nétes d'en Josep Sau i filles d'en Jacint) i la Lídia Grabulosa (filla de la Josefina). Volem agrair-los la paciència que han tingut amb nosaltres i les hores que ens han dedicat per fer plegats aquest esforç de memòria i posar dates i llocs als records.

La primera fita remarcable que trobem després de remenar tot el paperam que ens ha caigut a les mans ha estat el document de constitució de la Sociedad Recreativa Ateneo Bordilense, signat l'any 1927 davant notari. Aquesta entitat tenia la seva seu on ara hi ha el taller de fusteria, al costat del bar Cinto, i es va crear amb l'objectiu següent: "crearse lazos de amistad más estrechos entre sus asociados a cuyo efecto organizará bailes, conciertos y otros espectáculos decorosos durante los días de la fiesta mayor, días 24 y 25 de agosto y en otros días que previamente acuerde la sociedad como por ejemplo, la celebración de bailes los domingos".

És a dir, en realitat aquesta associació era una comissió de festes. Se'n podia fer soci tothom que volgués, sempre que fos veí de la localitat, i hi havia diferents categories de preus segons l'estat civil de la persona –els solters pagaven més que els

casats–. L'entitat tampoc no tenia cap mania a l'hora de determinar com s'hi havia d'anar guarnit: "siempre procurando vestir con la máxima lucidez según permita la situación económica".

Vuit bordilencs van ser els impulsors d'aquesta iniciativa, un dels quals era en Josep Sau. L'Ateneo va durar bastants anys, i després de la guerra va continuar amb un altre nom. Durant aquests anys la junta de l'Ateneo era mixta, és a dir, en formaven part gent de la carretera i gent del poble, i van ser els organitzadors de la festa durant molts anys. La Festa Major es feia un any a la carretera i un any al poble, sempre al voltant dels dos cafès: el de Cal Tet al poble, i el de Can Cinto a la carretera. Els més grans recorden que llavors les sardanes es ballaven al mig de la carretera, i quan venia un cotxe, que ja era estrany, s'havia d'aturar fins que s'acabava de ballar.

Cal Tet era en aquells moments una de les botigues més importants del poble. Estava al carrer Ample –ja se'n deia així– o carrer dels hostals. Era, com els establiments d'abans, un lloc polivalent: hi havia botiga, magatzem, al dalt un cafè i també una sala que es feia servir de teatre i per ballar. Durant una època s'hi havia fet ball cada diumenge, i per la Festa Major es ballava allà a fora. No hi havia cap plaça ni res, simplement es feien els balls a prop de llocs on la gent pogués anar a fer el trago. Aquest era el criteri per triar els espais.

**Preparant el cremat durant el concert d'havaneres que es celebrava a la pista Sau, durant la dècada dels anys 70.**

I per triar els dies de la festa el criteri era encara més clar. Tal com queda recollit en el document de creació de la societat Ateneo, els dies de la Festa Major eren el 24 i el 25 d'agost. Sempre. La festa durava dos dies, si queia entre setmana, o tres, si coincidia amb el cap de setmana, però mai no es canviaven els dies.

Durant la guerra no es va pas aturar l'activitat a la sala de ball. Evidentment en va quedar condicionada, però es van seguir fent balls. La Quimeta recorda perfectament que es ballava, perquè durant "la reculada", com diu ella, el 1939, una colla de soldats republicans que fugien cap a França es van parar al davant de Can Cinto, però s'hi van quedar poca estona, ja que poc després van arribar els avions i van bombardejar tot el darrere del pati. Llavors ella era molt petita, però diu que mai no ho ha oblidat.

## *Anys 40*

L'any 40 a Can Cinto, seu de l'Ateneo, s'hi va fer un cinema, que durant uns anys va gestionar en Jacint Sau. A part de cinema, a vegades s'hi feia teatre, i també balls. I no va ser fins a l'any 1958 que es va fer la famosa Pista Sau, encara a la memòria de la major part dels bordilencs com l'espai tradicional de les festes majors.

Els anys 40 l'orquestra Principal de Terrassa venia a tocar a Bordils, tot el dia, per 900 pessetes. La Principal de la Bisbal, que llavors ja era el millor del millor, costava 1.500 pessetes, i llogar l'envelat, 2.500 pessetes. Ho hem trobat documentat en uns papers que guarda la Josefina i en els quals s'hi poden trobar ingressos i despeses tan curiosos com un concepte de despeses del vint per cent, per "subsidio al combatiente [...] 640 pesetas".

L'envelat d'aquells temps era realment un envelat, és a dir, un espai quadrat o rectangular cobert amb una vela que no era impermeable. Als costats hi havia els *palcos*, i a terra un *panyo*, una tela. Quan plovia i la gent hi ballava al damunt es podia sentir el xip-xap de l'aigua a sota de la moqueta. I si havia plogut gaire es posaven un parell

de carros de boll a sobre de les basses, per eixugar-les, i llestos! El boll és la pellofa que queda del blat, un cop segat i després de batre'l. Durant aquells anys l'envelat es va parar a molts llocs diferents: al darrere de Can Cinto, darrere el Casal del poble, en un lloc que en deien els Oms, a l'hort d'en Mitjà o al mig de la plaça del poble.

D'aquestes festes, tothom en recorda el concert-vermut, que es feia al matí-migdia, abans d'anar a dinar. Era un dels actes més populars i concorreguts de la festa. Llavors es convidava la família al dinar de Festa Major, i aquest era un bon moment per fer gana fins a l'hora de la manduca, així que la gent anaven ajuntant taules i s'asseien en grups grossos, de fins a 20 o 30 persones, per prendre alguna cosa. Els homes bevien vermut –a granel, per descomptat–, i les dones prenien una gasosa, que és el que hi havia llavors, o més endavant una *citrònia*, xarop de fruita barrejat amb aigua.

I llavors, com deien abans, "A taula i al llit, al primer crit". Tothom cap a casa a dinar. A les cases de pagès miraven d'engreixar algun animal amb qualsevol cosa i se solia matar un xai grosset, de 12 o 13 quilos net, per fer l'àpat festiu. El pollastre, ni somiar-lo; era una carn que es pagava molt, i si algú en tenia els portava a vendre. A Can Cinto, a l'hostal, feien també el dinar dels músics, i recorden que per la festa es menjava rostit o vedella amb bolets, però el que tenia més requesta eren els guisats de menuts, és a dir els colls, les puntes de les ales i les potes dels pollastres, els ànecs i les oques, guisats amb salsa. I de primer, sempre, per dinar i per sopar, hi havia una mica de brou i verdura, per triar.
Durant aquests anys encara organitzava la festa la comissió mixta poble-carretera d'en Quim de Cal Tet i els Sau.

## *Anys 50 i 60*

No va ser fins a mitjan anys 50, després que l'envelat ja s'havia muntat alguna vegada al darrere de Can Mitjà, en comptes de Cal Tet, que la festa es va començar a fer al davant del bar d'en Quim Congost, Can Sipi, al bell mig del poble, a la plaça.

**Jocs infantils al carrer Ample. Les curses de sacs i els altres jocs es solien celebrar el darrer dia de la festa major.**

**Una imatge dels concerts que es celebraven a la pista Sau.**

**El famós joc del pal encerat. A la foto, la versió més moderna del joc, el fanal del mig de la plaça amb els dos pollastres que s'havien d'agafar a la punta.**

En Quim s'hi va passar tota una vida, al bar Sipi. Explica que aquest nom del bar, tan escatològic, de fet ve del seu sogre, que es deia Principi i per abreviar li van començar a dir Sipi, i així li va quedar... D'aquests anys en conserva molt bons records, i també la memòria d'haver-se fet uns farts de treballar de campionat durant els dies de la festa, tota la família. Hi havia dies que els de Can Sipi feien només un àpat i a vegades eren les 3 de la nit quan es podien entaular.

Ara sembla que no pugui ser, però en realitat la festa s'acabava també a hores intempestives. Eren cap a les 3 de la nit quan l'orquestra parava de tocar. Eren temps diferents: la festa no era de les autoritats, sinó del poble, l'alcalde ni tan sols hi intervenia, i la gent, que no anaven gens sobrats de diners, pagaven per anar als balls i als espectacles. I llavors els diners que es feien amb la festa es destinaven a muntar altres festes o a arranjar una plaça, tal com es va fer un dels anys que van organitzar la festa els de Can Sipi.

La comissió de festes d'en Quim Congost estava formada per una colla de quatre o cinc matrimonis joves i va durar sis anys, o sigui que la van organitzar tres vegades, i per tant els de la carretera tres vegades més.

Llavors hi va haver un *impasse* de dos anys en què es van fer càrrec de la festa els del Casal, un grup de joves que integraven el grup de teatre Art Bordilenc i que tenien la seu al Casal, un antic magatzem de vi que van llogar i on feien cinema i teatre els diumenges, de franc o a preus molt populars.

I a mitjan anys 60, pel que hem trobat probablement l'any 1968, va ser quan l'Ajuntament va fer-se càrrec de l'organització de la festa, amb col·laboració amb la Pista Sau. La presentació del programa del 65 fa servir aquestes paraules per exaltar l'esperit festiu d'aquells dies: "La Comisión de Fiestas no ha reparado en medios para que la actual Fiesta Mayor sea digna continuadora del rancio abolengo de que disfruta y para que no desmerezca ni un ápice de la fama de que goza en el ámbito comarcal [...]".

A partir de l'any 1968, en els programes s'especificava que l'organitzador de la festa era l'Ajuntament, i que els actes es feien repartits entre la Pista Sau, la Plaza Nacional (o sigui l'actual plaça del poble, a Can Sipi) i el Casal (on es feia el cinema). Les orquestres Janio Marti, Els Montgrins i l'Amoga van ser habituals durant aquells anys. A partir del 69 van començar a sortir en el programa els partits de "balonmano", i això s'ha conservat fins al present.

## *Dels 70 en endavant*

L'any 1970 van passar dos fets destacables: l'un, que durant la festa es va jugar un partit d'handbol internacional (concretament amb l'Stapa de Lambach, d'Àustria), i l'altre, que la festa es va fer per primer cop uns dies que no tocava, els 21, 22 i 23 d'agost. A partir d'aquell moment això va ser bastant habitual. El 1971 va sortir el primer anunci publicitari dins el programa de la festa, només un i a la última plana: el del Banco de la Propiedad y Comercio, concretament de la seva sucursal a Celrà, a la carretera de Palamós, 53.

Exposicions i altre tipus d'activitats culturals, mostres de dibuix i de treballs manuals infantils no surten als programes de la festa fins al 1972. Aquell any a Bordils hi tocaven La Principal de la Bisbal i l'Orquestra Maravella, o sigui, com sempre, dues orquestres de primer nivell, seguint amb la tònica de qualitat que sempre ha marcat les programacions. Un any després, el 73, trobem per primera vegada una actuació específicament juvenil, i la discoteca Silver passa a formar part dels espais festius durant uns quants anys. L'actuació estel·lar que va tenir l'honor d'obrir aquesta nova etapa va ser la del "ídolo de la juventud, Juan Erasmo Mochi".

Llavors eren molt populars també els jocs i les cucanyes per a infants. En Josep Congost, germà d'en Quim, n'era un dels màxims impulsors, l'ànima de la festa per als més menuts. S'organitzaven jocs com els de trencar l'olla, afaitar globus, les curses de cintes amb bicicleta i, per als més grans, les estirades de corda i el joc del pal ence-

rat. El capítol dels jocs és tan ric que donaria per fer un altre article, però només a tall de mostra direm que aquest joc del pal encerat consistia a aconseguir remuntar un pal per agafar un parell de pollastres que s'hi lligaven al capdamunt. En èpoques més modernes es feia al fanal de la plaça.

El 1975 és un any especialment important en aquest recorregut per totes les festes, ja que va començar a organitzar la festa la Juventud Bordilense, o sigui el jovent, que aquell any van sortir al programa anunciats en castellà, no cal dir-ho. En aquests nous programes s'hi nota una certa intenció de reforçar el sentit més popular de la festa, amb noves activitats i més protagonisme dels anuncis publicitaris, almenys per la quantitat. No podem posar els noms de tots els que van formar part d'aquesta entitat, però en representació de tots ells podem dir que els tres primers presidents del jovent de Bordils van ser en Josep Ferrer, en Jordi Carreras i en Josep Puig.

L'any 1976 va sortir el primer programa de la festa de Bordils escrit en català, que incloïa una breu ressenya sobre la història del municipi i un escrit d'opinió política. També va ser el primer any en què es publicà l'estat de comptes complet d'ingressos i despeses; va ser l'inici d'una època que va destacar per la seva transparència en aquest sentit.

El 79 s'estrenà a Bordils la pel·lícula *La guerra de la galaxias*, i l'any següent, el 1980, en sessió de nit "clasificada S y rigurosamente para mayores de 18 años", arribà a Bordils la pel·lícula escàndol *El último tango en París*.

Els anys 80 va continuar en la mateixa línia, i per descomptat amb el jovent com a organitzadors. De fet això no ha canviat mai més, de manera que aquesta entitat fa ara més de trenta anys que es fa càrrec de la festa. Durant tots aquests anys es va anar publicant rigorosament el balanç de la festa, a vegades amb guanys, a vegades amb petites pèrdues, però sense cap xifra remarcable. Podem dir només que la que va tenir majors ingressos va ser la de l'any 1980, justament una de les poques festes en què va tocar l'orquestra La Principal de Bordils, i que va acabar amb un superàvit de 121.000 pessetes. I la que va tenir pèrdues més grans va ser precisament la de l'any següent, el 1981, en la qual es van perdre 42.000 pessetes. Hem de dir, però, que en aquesta hi devia haver algun moment d'una petita "crisi", ja que l'any 1981 el jovent preguntava, a través d'una enquesta repartida amb el programa, si calia un replantejament, almenys en alguns punts de l'organització. Sembla que es discutia si calia fer la festa gratuïta per als forasters o si era millor que con-

**Un grup de joves a l'envelat de l'any 1944, al costat de can Mitjà del carrer Ample.**

**Joc de trencar l'olla. A la foto hi surt en Josep Congost, conegut popularment com en Pitu de Ca l'Ànec, que va ser durant molt anys organitzador dels jocs i activitats pels infants.**

REPORTATGE FESTA MAJOR DE BORDILS

**Programes de la festa major d'altres anys.**

tinués pagant tothom. L'any 1985 va ser el darrer que es va fer la festa a la Pista Sau; a partir del 1986 ja es va fer a l'actual espai, a la Pista Vella.

La història dels anys 90 i endavant formaria part ja de la nostra història més recent, i entre d'altres coses ja no tenim més espai per explicar-la. Potser l'any que ve ens hi atrevirem. I aprofitant l'avinentesa us demanem si us plau que si algú de vosaltres ha detectat en aquest article alguna dada errònia o si teniu alguna altra dada addicional que us sembli que pot ser interessant, ens la feu arribar a la revista; ho podeu fer, si voleu, a través del vostre ajuntament. Potser la farem servir en un altre escrit.

Aquest article ha estat realitzat pel col·lectiu de redacció de la revista *La Llera del Ter* i va dedicat molt especialment a totes les persones que han fet i fan possible cada any la Festa Major, organitzant-la, com a col·laboradors o simplement participant-t'hi.

**En la imatge podeu veure alguns dels integrants actuals del Jovent de Bordils. Aquesta entitat fa més de trenta anys que se'n fa càrrec de l'organització de la Festa Major del poble i d'altres actes com la cavalcada de reis o la festa petita.**

# Programació festa major de Bordils 2007

## 16 DIJOUS

**21.30 h.** Pregó de l'hereu i la pubilla 2006 amb repicada de campanes per anunciar l'inici de la Festa Major . Seguidament audició d'havaneres amb la cobla *Les Veus de Parlavà. A la Pista Vella.*

## 17 DIVENDRES

**10.00 h.** Concurs de dibuix infantil per a nens i nenes de 3 a 10 anys. Obsequi per a tots els participants. El concurs es realitzarà a la pista vella.

**17:00 h.** Jocs de Cucanya pels menuts a la plaça 11 de setembre.
Inscripcions: dilluns 13 i dimarts 14 darrera la pista vella de 20.00 - 22.00 h.

**22:00h.** Playbacks a la pista vella per a petits i grans. Premi per l'espectacle mes divertit.
Inscripcions: dilluns 13 i dimarts 14 darrera la pista vella de 20.00 - 22.00 h.

## 18 DISSABTE

**09.00 h.** Cursa de ciclomotors darrera al pavelló.
Inscripcions al número de telèfon 609 526 124. Preu: 10 euros

**09.00 h.** Torenig biesportiu (Mini handbol i Mini volei). A les 9 esmorzar i tot seguit inici del torneig.
Els dos esports seran mixtes. No es podrà jugar al mateix temps els dos esports. Categories benjamí-aleví-infantil; cadet-juvenil-senior. Al pavelló Municipal. Preu 10 per equip. Inscripcions: dilluns 13 i dimarts 14 darrera la pista vella de 20.00 - 22.00 h.

**13.30 h.** Entrega d'obsequis per a tots els participants.
A les 14.00 h. dinar de germanor.
Inscripcions i tickets pel dinar: dilluns 13 i dimarts 14 darrera la pista vella.

**19.00 h.** Animació infantil a carreg de Jaume Barri.

**00.00h.** Gran Ball de Festa Major amb l'orquestra *Metropol*. Entrada lliure.

## 19 DIUMENGE

**09.00 h.** V Concurs de pintura ràpida, al Casal.

**12.00 h.** Missa cantada per la coral de *Sant Esteve de Bordils, a l'Església.*

**18.30 h.** Lliurament de premis del concurs de pintura ràpida, al Casal.

**19.00 h.** Concert de *La Selvatana* i tot seguit gran Ball de festa major amb *l'Orquestra Selvatana*

** Durant el transcurs del ball es farà l'elecció de l'hereu i la pubilla Bordils 2007.*

## 20 DILLUNS

**18.00 h.** Sardanes amb la *Cobla Baix Empordà, a la Pista Vella.*

**22.00 h.** Clausura de la festa major amb el *Gran Mag Felix, a la Pista Vella.*

## EXPOSICIONS

**TREBALLS DE MANUALITATS.** Fets pels socis i sòcies de la llar de jubilats de Bordils i altres col.laboradors

**IV CONCURS DE FOTOGRAFIA.** Dissabte 18 d'agost a les 20.00 h. entrega de premis.

**V CONCURS DE PINTURA RÀPIDA.** Diumenge 19 d'agost 18:30 h. entrega de premis.

*Les exposicions tindran lloc al Casal de Bordils de 18.00 - 20.00h.

Els palcos es podran reservar els dies 14 i 15 d'agost de 20.00 - 22.00 h al Casal de Bordils.

El preu acordat pel Jovent de Bordils és de 50, incloent coca i cava per la nit del ball de la Selvatana.

El repartiment es farà a la mitja part del concert. Per la gent que no hi sigui present, podrà recollir la coca i el cava al final.

# L'animal a l'Esquena

LA CREACIÓ COM A PROFESSIÓ

L'objectiu principal de L'Animal a l'Esquena és instaurar vincles i connexions entre creadors, pensadors i públic de manera que el centre es pugui convertir en un lloc compartit dins d'un marc d'investigació de la pràctica artística basada en el cos. L'Animal a l'Esquena vol reflectir la necessitat actual de la pràctica contemporània de les arts de definir un marc crític; un refugi temporal en el qual la diversitat sigui reconeguda i acceptada.

## *L'Animal a l'Esquena presenta Sites of Imagination (Llocs d'Imaginació)*

Sites of Imagination és un projecte internacional dut a terme per cinc equips artístics de diferents àmbits (arts visuals, arts escèniques, arquitectura i dramatúrgia) que han estat treballant conjuntament en la investigació sobre la ciutat mediterrània i el procés i creació de diferents propostes artístiques entorn de la relació cos/ciutat.

El projecte el formen una xarxa de cinc organitzacions a cinc països europeus i mediterranis, cadascun dels quals donarà suport a un equip artístic: Alkántara (Lisboa), Bunker (Ljubljana), Carovana (Cagliari), L'Animal a l'Esquena (Celrà, Girona) i L'Officina (Marsella). Durant els darrers mesos cada equip ha estat treballant en l'elaboració i creació d'un projecte sobre el tema cos/ciutat en dues ciutats d'un país no europeu del Mediterrani: Beirut i Istanbul. Aquest projecte té el suport del Programa de la UE Cultura 2000, l'European Cultural Foundation i l'AECI (Ministerio de Asuntos Exteriores).

L'equip artístic de L'Animal a l'Esquena està format per Elena Albert, German Jáuregui, Ixiar Rozas i Idoia Zabaleta, amb la col·laboració de Toni Cots i Moare Danza.

**Calendari d'aquesta activitat:**

- Del 4 al 23 de setembre: residència de tots els equips de Sites of Imagination a Girona.
- Dia 5 de setembre: trobada de treball a L'Animal a l'Esquena.
- A partir del dia 6: desenvolupament dels diversos processos de treball dels diferents equips al Centre Cultural La Mercè, en col·laboració amb el Centre de Formació Teatral El Galliner.
- Del 19 al 22: exposició, vídeos a la carta i trobades al Centre Cultural La Mercè.
- Dies 20 i 21 de setembre: estrena internacional i presentacions dels cinc projectes artístics de Sites of Imagination. De les 19 h a les 23 h al Centre Cultural La Mercè i a la capella de Santa Llúcia. Gratuït.
- Dia 22 de setembre: celebració anual a L'Animal a l'Esquena. Per a més informació: 972 49 26 34 / produccio@lanimal.org.
- Del 23 setembre al 21 d'octubre: Gira de Sites of Imagination a Marsella, Lisboa, Cagliari i Ljubljana.

## *MACAPD - Màster en la Pràctica de les Arts Contemporànies & Disseminació*

(www.ma-cap.net)

**Inici: Primers d'octubre. L'Animal a l'Esquena – Fundació Universitat de Girona: Innovació i Formació**

El Master in Contemporary Arts Practice & Dissemination (MACAPD) és resultat de la col·laboració internacional en xarxa de cinc institucions: Dartington College of Arts (Regne Unit); L'Animal a l'Esquena, Celrà – Universitat de Girona (Catalunya); Piet Zwart Institute-Willem de Kooning Academy, Rotterdam (Països Baixos); Vilnius Dailes Akademija, Vilnius (Lituània); i MASKA – Nova Gorica University (Eslovènia).

El MACAPD té una durada de 2 anys complets de dedicació (segons els acords de Bolonya: 120 crèdits ECTS), i es caracteritza per emfatitzar la docència i la investigació vinculades als àmbits de l'escriptura, l'art visual, la performance, el teatre, la coreografia i el comissariat. En aquest entorn de col·laboració en xarxa, els estudiants podran posar a prova la pròpia pràctica per via de la seva confrontació amb d'altres perspectives i marcs crítics.
El MACAPD proposa estudiar les estratègies interdisciplinàries que habiten, s'apropien i formen els contextos d'ordre cultural, polític i social.

## *Calendari de les properes activitats del centre*

TOMEU VERGES
**Residència: del 27 d'agost al 9 de setembre / Presentació pública: 8 de setembre a les 18 h a L'Animal a l'Esquena**
Tomeu Verges, coreògraf català resident a París, començarà una exploració sobre el tema de "l'idiota", com a possible relació amb el món i com a resposta a la violència que ens envolta. L'equip artístic estarà format per 4 o 5 intèrprets i creadors provinents de França.

MALPELO
**Taller "El silenci i la possibilitat d'imaginar". Del 17 al 21 de setembre a L'Animal a l'Esquena**
MalPelo proposa un apropament pràctic al mètode de treball que utilitza en la seva aproximació al moviment, al fet creatiu, i a la idea de la pausa-silenci.

KÒNIC THTR
**Residència: del 27 de setembre al 7 d'octubre / Presentació pública: 6 d'octubre a les 18 h a L'Animal a l'Esquena**
Kònic thtr (Rosa Sánchez i Alain Baumann) treballaran sobre el seu nou projecte escènic Cherrybone, una creació de dansa contemporània interactiva amb la qual inicien una nova línia

d'investigació al voltant del tema de l'alimentació.

SCOTT DELAHUNTA
**Residència: del 12 al 25 d'octubre a L'Animal a l'Esquena**
Scott deLahunta durà a terme un treball d' investigació en el qual vol desenvolupar una fase del seu projecte d'escriptura sobre cos i tecnologies relacionades amb la documentació, l'arxiu i la notació coreogràfica, que té prevista la seva culminació el proper any.

ABSENT INTERFACES
**Projecte internacional en xarxa: Del 12 al 14 d'octubre a L'Animal a l'Esquena**
Absent Interfaces és un projecte de recerca basat en la relació cos / tecnologies / arts escèniques que es desenvoluparà fins al 2010.

SANTIAGO SEMPERE
**Residència: Del 22 al 28 d'octubre / Presentació pública: 27 d'octubre a les 18 h a L'Animal a l'Esquena**
Després de treballar en el duo François et Léon i en la peça per a 23 intèrprets François et la forêt, inspirats en la figura de sant Francesc d'Assís, Santiago Sempere proposa construir una nova versió de la peça François et la forêt el 2008. Aquesta experiència, ja duta a terme en diferents ciutats de França, admet tot tipus de participants.

### *Més informació:*
Per saber més de qualsevol d'aquests projectes, del màster o de les activitats, podeu adreçar-vos a:

L'Animal a l'Esquena / Cos, creació i pensament
LG Mas Espolla
17460 Celrà, Girona
Coordinació: Taína López
A/e: gestio@lanimal.org / info@lanimal.org
Tel. 972 49 26 34
www.lanimal.org

# El grup de voluntariat de Bordils treu la botiga al carrer

Aquest passat dissabte 16 de juny l'Associació de Voluntariat de Bordils va treure la botiga de roba de segona mà al carrer. Durant tot el matí curiosos i compradors van poder visitar la paradeta, situada a la plaça de l'església. Les vendes van anar força bé.

Gràcies a aquesta iniciativa i a la venda que es fa setmanalment a la botiga hem pogut contribuir amb 600 euros al projecte que es duu a terme a l'escola de La Unión de Guatemala per tal d'aconseguir un doble objectiu: assegurar que els nens d'aquesta zona estiguin escolaritzats i sobretot garantir que almenys faran un àpat diari, ja que els dies que assisteixen a classe se'ls dóna dinar.

També hem col·laborat amb l'associació uruguaiana El Paisito amb l'enviament de roba d'hivern per a les persones afectades per les inundacions en aquell país.

Moltes gràcies a tots els que heu col·laborat amb nosaltres per fer-ho possible.

# Escola Les Falgueres

Aquest any hem fet la nostra primera festa de fi de curs. Va ser el divendres 15 de juny, amb un sopar al pati de la nostra escola provisional.

Va venir un pallasso i va fer passar una bona estona a tots els nens i nenes.

Va ser un dia relaxat i tranquil de retrobada de pares, mestres i alumnes i esperem poder-ho tornar a fer el curs vinent a l'escola nova Les Falgueres.

Com que han començat les obres de l'escola nova, entre tots vam decidir fer una caixa de desigs. A les classes cadascú va pensar-ne un i el va escriure o dibuixar en un petit paper que vam posar dins d'una caixeta.

Després tots junts vam anar-la a portar a les obres i la vam posar en els fonaments.
Iniciem aquest projecte amb molta il·lusió i esperem que tot el que hem dipositat a la caixa es pugui complir.

## *Comiat de les classes a l'escola Les Falgueres*

Alumnes i professors del CEIP Les Falgueres van celebrar l'últim dia d'escola amb una festa de l'aigua, molt divertida i apropiada per a aquestes dates, en què ja es comença a notar la calor. Per a aquesta remullada general es van posar tots el vestit de bany i van portar pistoles d'aigua, xeringues, vaporitzadors i d'altres estris per llençar aigua....

Després de la banyada, per acabar de celebrar el final del curs escolar, es va fer un esmorzar i fins i tot van menjar els primers gelats de l'estiu.

# “Eclèctics”

## ENCARA QUEDA MÚSICA PER DESCOBRIR

Toni Vilchez, el creador i locutor a Ràdio Celrà del programa “Eclèctics”, és un històric d’aquesta emissora. Ja havia tingut programa propi en l’anterior etapa de la ràdio i quan es va iniciar el projecte novament els responsables de l’emissora van voler comptar amb ell.

La paraula *eclèctic* vol dir “que escull de cada sistema allò que li sembla millor” o “que admet diferents gèneres, diferents opinions”, i això és precisament el que vol aconseguir el programa, mostrar la diversitat, i dins d’aquesta, del bo, el millor. “Eclèctics” toca molts estils diferents, un a cada programa. Tants que ara, després de més de 50 setmanes de música a través de les ones, es pot dir que s’han repassat la majoria dels grans gèneres musicals, fent-ne una selecció acurada.

Cada programa és una sessió temàtica perfectament pensada. Pot tractar sobre un estil musical (hip-hop o blues), sobre un tema (cançons que tracten de la soledat), o sobre un gènere (vocalistes, grups, etc.).

La idea és oferir a l’oient un filtratge ben fet de tot l’excés de música que ens arriba i presentar-ne de bona, nova i original, perquè cada programa sigui un descobriment.

“Eclèctics” dura només una horeta, però no hi ha lloc per a la improvisació i això fa que representi una autèntica feinada de preproducció, ja que tota la música que es posarà durant la sessió ha estat prèviament escoltada i seleccionada d’entre multitud de peces. I tampoc no hi ha lloc per la música comercial més massiva. En això en Toni no fa concessions: ja se n’hi dedica suficient espai en altres emissores. Sí en canvi que és possible, confessa el locutor, trobar en els seus programes alguns temes poc coneguts d’artistes clàssics, és a dir, temes inèdits o molt desconeguts dels Beatles o una cançó que no heu sentit mai d’UB 40, per exemple.

En Toni és un autèntic enamorat del *funk* dels anys 70 o final dels 80, quan aquesta música ja començava a passar a *disco*, i li encanta, en general, la música negra. Diu que li agradaria que hi pogués haver més comunicació amb el seu públic per poder rebre suggeriments, demandes i opinions sobre els programes.

A més de locutor, en Toni és un oient habitual de Ràdio Celrà i diu que troba excel·lent la qualitat d’alguns programes de música, com per exemple “Celrà Ska” o d’altres espais de divulgació, com el de les “Maduretes amb gràcia”.

Ja ho saps, si encara no has escoltat mai aquest programa, dóna’t una oportunitat i potser descobreixes alguna cosa nova.

***“Eclèctics” s’emet els dimarts al vespre, de dos quarts de 9 a dos quarts de 10.***
***al 107.7 de la FM, Ràdio Celrà***

# El Grup Vocal Season representarà Celrà en el Festival Internacional de Teatre Amateur de Girona

Un cop més el Grup Vocal Season ha complert les expectatives del seu públic. Després de l'èxit aconseguit en les seves actuacions a Celrà (en quatre ocasions), Maçanet de la Selva, Anglès i Roses, el grup es prepara per portar el seu espectacle de teatre musical *Tot és Jazz!* a la ciutat de Girona, dins la programació del Festival Internacional de Teatre Amateur de Girona (FITAG), que se celebrarà entre el 28 d'agost i l'1 de setembre. Aquest any el FITAG ha apostat per les companyies gironines (Arbúcies, Llagostera, Palamós i Celrà), que compartiran escenari amb grups de països com Alemanya, Bèlgica, Colòmbia, Eslovàquia, Itàlia, Rússia, Síria i Turquia.

Pels que tenen ganes de tornar a veure l'espectacle i pels que encara no l'han vist, la següent posada en escena està prevista per al dissabte 1 de setembre, a les 10 del vespre, al pati interior de la Casa de Cultura de Girona.

Així mateix, i a l'entrada ja del desè aniversari del grup, aquest ha apostat per un tipus de repertori nou per a la majoria dels seus components. Aprofitant les ganes d'un grup de cantants d'òpera de representar l'*Elisir d'amore*, de Donizetti, el Grup Vocal Season ha obert un nou camp d'aprenentatge i un nou repte per continuar treballant, i el dia 3 de juliol van oferir l'obra en una actuació al teatre de la Garriga.

## *Més informació*

als webs www.grupvocalseason.com i www.fitag.cat

# Entitats: La Pioixa de Bordils

Enguany fa 7 anys que va néixer La Pioixa. Tot i que aquest ateneu de joves té una dilatada trajectòria, plena d'activitats, som conscients que no tothom dels pobles a qui s'adreça *La Llera del Ter* ens coneix: alguns només n'han sentit a parlar, però sense tenir una idea gaire clara de què som, qui som i què fem. Per això agraïm a *La Llera del Ter* l'oportunitat que ens doneu per poder-ho explicar.

La Pioixa deu el seu naixement a un fet desgraciadament massa habitual en molts pobles: la manca de locals per al jovent i gestionats pel jovent. A Bordils vam tenir la sort que el govern municipal també ho va entendre així i va creure convenient d'agrair a la històrica entitat del Jovent de Bordils tants anys d'esforços desinteressats al servei de la gent del poble.

I és que no podem oblidar que el Jovent de Bordils fa més de trenta anys que organitza tant la Festa Major com la Nit de Reis o la Festa Petita, entre moltes altres activitats. Així, l'Ajuntament va cedir al Jovent un dels locals que hi ha darrere la Pista Vella del poble, inicialment per servir com a centre logístic

Però, tenint en compte la manca d'espais per als joves abans esmentada, es va considerar convenient combinar el vessant logístic del local amb un altre més de caire social per tal omplir un buit en les necessitats dels i de les joves del poble. Així va començar a caminar l'Ateneu Popular de Joves La Pioixa. Amb el temps el vessant d'ateneu popular de joves va anar agafant vida pròpia, fins a desembocar en la seva formalització com a entitat diferenciada del Jovent de Bordils, però sense que hagi desaparegut la necessària simbiosi entre uns i altres.

Avui podem dir que La Pioixa és un projecte consolidat. Tant és així que el jovent de Bordils i també d'altres pobles de la llera hi han fet cap més d'una vegada. I és que d'activitats n'hem fet un munt. Ens sentim orgullosos d'haver portat a Bordils gent com el sindicalista Pep Riera, el cantautor Feliu Ventura, l'advocat Sebastià Salellas o el cantant Juanra, dels Kop, entre molts altres que han participat en els nostres debats, taules rodones, xerrades... i també en concerts, festes, projeccions de vídeo, sopars populars i pantalles gegants per al futbol. I és que som joves i ens agrada divertir-nos, però no per això ens resignem a ser simple carnassa consumidora. Volem ser crítics i alhora constructius amb la realitat que com a joves i catalans ens toca viure. Creiem que no només és factible, sinó que és necessari, combinar l'aspecte lúdic amb el foment de l'esperit crític, tan escàs avui dia. Per això La Pioixa, tal com avui la coneixem, té més vigència que mai.

No ens voldríem acomiadar sense donar les gràcies a tots i totes els que ens heu ajudat aquests set anys: al Jovent de Bordils, a l'Ajuntament de

Bordils, a tothom que ha treballat desinteressadament a La Pioixa amb totes les ganes del món i a tota la gent que ha vingut, ve i vindrà a aquest petit racó tan acollidor i tan rebel del nostre poble.

Moltes gràcies.

*Ser lliure no és poder fer el que un vol, sinó voler fer el que un pot.*

J. P. SASTRE

***Ateneu de Joves La Pioixa***

***Nota de La Llera del Ter:*** *Quan surti aquest número de la revista ja s'haurà celebrat el 7è aniversari de la creació d'aquest equipament, concretament el 14 de juliol, amb una festa i tot un seguit d'activitats culturals i musicals. Des de la revista volem afegir-nos a aquesta celebració i desitjar a La Pioixa molta sort en aquest camí i per molts anys.*

# La Plataforma El Tren Viu ha aconseguit doblar les aturades dels regionals a Bordils

En un número anterior de la nostra revista parlàvem de la tasca de la Plataforma El Tren Viu i de les seves reivindicacions per aconseguir, entre moltes altres coses, que els regionals s'aturessin a l'estació de Bordils i que es posés en funcionament una xarxa ferroviària de rodalies per al tram de Portbou a Blanes. Doncs bé, sembla que aquesta feina ja comença a recollir resultats, ja que els nous horaris de la companyia Renfe contemplen part d'aquesta reivindicació i ja hi ha 8 trens que s'aturen a Bordils en una direcció i 8 en l'altre. Tot un guany!

Malgrat tot, la feina no està pas acabada i ara la Plataforma El Tren Viu es planteja endegar una campanya de sensibilització per tal que les persones facin ús del tren de forma regular, per anar a la feina, a comprar, al metge, a estudiar, a la platja...

A banda d'aquesta campanya, la plataforma El Tren Viu té també un nou objectiu: retornar la vida a les estacions. En les fotografies que il·lustren aquest escrit podeu veure l'estat actual de

l'estació de Bordils, totalment degradada, amb el mobiliari públic rovellat i les marquesines per resguardar-se de la pluja i del sol destrossades. A part, com a tantes altres estacions, no hi ha tampoc ni taquilla ni màquina per vendre bitllets. La reivindicació demanaria coses tan bàsiques com aconseguir una marquesina a ambdós costats de la via i una mica de lloc per seure mentre s'espera el tren.

# Escola Aulet

## *El comiat dels "llicenciats" de L'Aulet de Celrà*

El trèvol és una planta que diuen que porta molt bona sort. La fotografia que podeu observar té aquesta forma, representa les tres classes de 6è i també el desig que volem transmetre des de l'escola a tots els alumnes que inicien una nova etapa.

Molt bona sort per a tothom!!!

## *Festa de final de curs a L'Aulet*

El passat 9 de juny es va celebrar la festa de fi de curs de L'Aulet. Com cada any, es va elaborar un programa en el qual es convidava l'alumnat a participar en diferents activitats lúdiques.
De 10 a 11 del matí hi va haver tallers: de collarets, braçalets, tenyir sal de colors, jocs de cucanya, elaboració d'un esmorzar saludable, jocs d'aigua, percussions, fer imants de nevera, de marcs de fotos, de maquillatge... Seguidament, a les 11 es van inaugurar les paradetes preparades pels alumnes de 5è i que tenen com a finalitat recollir diners per al viatge de fi de curs de 6è. Hi va haver molta afluència de participants a totes, i tothom va poder aconseguir algun dels premis previstos.

A quarts de dues es va començar a servir el dinar, que havien preparat al llarg del matí a la cuina la Maria i la Gemma. Després de dinar hi va haver una llarga sobretaula que els alumnes de 5è van aprofitar per repartir cafès. També es van atorgar els premis al concurs de postres casolans, al qual s'havien presentat més de quaranta delicioses receptes. La calor del dia va fer que l'alumnat de 6è tingués la clientela assegurada al llarg de la jornada.

Des de l'escola volem agrair la col·laboració de totes les persones (pares, mares, alumnes, familiars, mestres, cuineres, conserge...) que fan possible que la festa sigui un èxit de participació.

## Sortida als Aiguamolls de l'Empordà

El dia 19 d'abril tots els nens i nenes d'educació infantil de L'Aulet vam anar d'excursió als Aiguamolls. Vam aprendre moltes coses sobre els ocells i els vam observar des de les casetes de guaita.

## Sortida d'observació naturalista

A final de maig, per rebre el bon temps, els/les alumnes de 2n de cicle inicial vàrem fer una sortida amb l'Enric Fàbregas a la bassa de Can Marturi. Primer l'Enric, de l'Associació Galanthus, ens va fer l'explicació a l'aula de tot el que faríem, i tot seguit vàrem anar a la bassa, on vàrem trobar diferents invertebrats i fins i tot peixos.

## Sortida a Girona

Aquest mes de maig passat, coincidint amb l'exposició de flors de Girona, els alumnes de tercer i quart de L'Aulet vam fer una visita a la ciutat. Els de tercer vam fer un recorregut per l'exposició i vam poder veure Girona plena de flors. També vam veure alguna de les cases que va fer en Masó. Després vam fer un taller de flors a l'Hospital dels Capellans per acabar de completar el treball que hem fet a l'escola amb la Dolors.
Els alumnes de quart vam començar fent un estudi d'alguns carrers molt importants de la ciutat. A continuació vam pujar a un dels miradors i vam contemplar tot Girona, el pla de Salt i els voltants. Vam situar els punts cardinals i vam distingir la part vella de la nova i cap on havia crescut la ciutat.

Seguidament vam visitar l'Hospital dels Capellans, que és on hi havia els treballs que havíem fet amb la Dolors de plàstica i que estaven dedicats a l'arquitecte Rafael Masó.

## Sortida a la platja

El divendres 8 de juny els nens i nenes de cicle inicial ens vam acomiadar del curs fent una sortida a la platja de la Fosca. Ens va agradar molt fer castells a la sorra, tombarelles i jugar a l'aigua! Per a alguns companys va ser la primera vegada que es banyaven al mar i els va sorprendre molt que l'aigua fos salada. Al migdia vam dinar a sota d'una pineda.
Ens ho vam passar tan bé que ja estem pensant a tornar-hi el curs vinent.

# Escola de Bordils

## *Festa de final de curs a l'escola de Bordils*

Un altre cop toca dir adéu a les classes fins al proper curs, pel setembre vinent, i gaudir de l'estiu. La festa de comiat de l'escola de Bordils es va celebrar aquest passat 16 de juny.

Primer els alumnes que havien après malabars ens van fer una demostració i després els de la coral van cantar dues cançons de la *Cantata*. La novetat va ser que amb aquest concert la coral de pares i mares de l'escola feia el seu debut.

A quarts de set va començar la fira. Aquest any hi havia dues parades noves que havien fet els pares de la Junta de l'AMPA, unes bitlles noves que te-

nien els de cinquè i la pista americana dels de P5. Cap a les nou vam anar a sopar a la pista vella i la festa va acabar amb música i ball per als nens i els pares. Va ser un dia molt divertit!

ALUMNES DE CINQUÈ

## *El Consell de l'Audiovisual de Catalunya premia l'escola de Bordils*

Els alumnes de tercer curs del centre d'educació infantil i primària de Bordils han rebut el segon premi del concurs que convoca cada any el Consell de l'Audiovisual de Catalunya.

Durant el primer i el segon trimestre d'aquest curs escolar els alumnes de tercer vam escriure i vam gravar un telenotícies en castellà.

El primer que vam fer va ser aprendre com funciona la televisió. També vam aprendre a parlar millor en castellà i a fer funcionar la càmera de vídeo. L'equip d'edició va ajuntar les diferents parts que havíem gravat i després hi vam posar música i lletra.

Per aquest telenotícies, el CAC (Consell de l'Audiovisual de Catalunya) ens va concedir el segon premi del concurs que convoca per a escoles de primària. El dilluns 11 de juny passat vam anar a recollir el premi.

ALUMNES DE 3R DEL CEIP BORDILS

# IES de Celrà

## *Activitats de l'IES de Celrà*

**Mostra de teatre a Blanes**
Un any més, l'IES de Celrà ha participat en la mostra de teatre de Blanes, que enguany es va celebrar els dies 25, 26 i 27 d'abril. Els alumnes de quart d'ESO, com a activitat d'un crèdit variable, van preparar el text i la posada en escena de l'obra *Rave Celrà Sound'07*. L'estrena de l'obra va formar part dels actes de celebració de la diada de Sant Jordi. Com en edicions anteriors, el paper dels alumnes i del seu professor Josep M. Uyà va deixar en un excel·lent lloc el treball efectuat al llarg de l'any.

**Portar els estudis a bon port**
L'allargament dels estudis obligatoris fins als setze anys provoca la desmotivació d'alguns alumnes, que tenen com a objectiu posar-se a treballar tan aviat com puguin. Per això l'IES de Celrà ha ampliat el currículum de l'àrea de tecnologia amb una experiència molt divertida i enriquidora per als alumnes: la construcció de dues barques. L'afecció del seu professor, Bosco Plana, s'ha estès a aquests alumnes a través d'un taller que ha permès aprofundir en accions pràctiques amb la fusta, com si fossin aprenents de l'ofici.

Els alumnes van anar a provar les barques a Sant Pere Pescador, per comprovar que el seu funcionament era l'òptim, i posteriorment aquestes han estat venudes a preu de cost. La majoria dels alumnes que han participat en l'experiència continuaran els seus estudis amb algun cicle de formació professional. Un any més, cal felicitar-se per l'èxit d'aquesta proposta.

## *Dues estudiants de l'IES de Celrà, premiades per la Universitat de Vic*

El proppassat dia 6 de juny dues alumnes de 2n de batxillerat, Anna Presas Quintana i Marta Suárez Carrión, van rebre un premi atorgat per la Universitat de Vic pel treball de recerca presentat a la novena edició dels premis universitaris als millors treballs de recerca d'estudiants de batxillerat d'aquesta universitat, en l'apartat Premi Narcís Feliu de la Penya, en l'àmbit de les ciències socials i humanitats.

L'Anna Presas hi va presentar el treball *Domum Celerani. Estudi toponímic i de les inscripcions de les llindes de les cases i masies de Celrà*. És un treball que té com a principal objectiu recuperar una part de la memòria històrica del poble, ja que amb els actuals canvis del municipi s'està perdent.
El treball consta de dues parts: la primera és un recull de noms toponímics pairals de les cases i masies de les diferents zones del poble, amb l'objectiu principal de conèixer els seus orígens, i la segona, una compilació de les inscripcions de les llindes de les cases i masies també del poble, a partir de les quals l'autora ha anat creant hipòtesis sobre la informació que ens mostraven.
La Marta Suárez va presentar el treball *Transcripció d'un manuscrit de 1808*. Aquest treball, com el seu títol indica, consisteix en la transcripció d'un manuscrit de 1808, en una versió diplomàtica i en una versió al català actual. És una mena de diari on l'autor, de la Cellera de Ter, explica les anades i vingudes de l'exèrcit francès –de Barcelona a Girona, de Vic a Girona per diferents rutes, de Figueres a Girona, etc.–, els moviments dels sometents, les vicissituds de la guerra, amb epicentre al seu poble. S'hi analitzen diferents aspectes relacionats amb el dietari, com l'autor, el manuscrit, la toponímia, l'onomàstica, etc.

### *Més informació*

Properament, en la secció d'història de la revista *La Llera del Ter* us oferirem un resum i un fragment d'aquests dos treballs premiats.

## *Concurs Picalletres*

Els alumnes de l'institut van cloure el curs, abans de realitzar el crèdit de síntesi, amb un concurs de Picalletres, reproducció del programa que l'any passat s'emetia per TV3 els dissabtes i en el qual van participar els alumnes de tercer d'ESO. Al llarg del matí del dimecres dia 6 de juny, els alumnes de cada curs competien fins a triar un guanyador o guanyadora. Els guanyadors van rebre un diploma del concurs i l'institut els ha obsequiat amb un xec per anar a comprar material a la llibreria Abacus de Girona.

# Visita de Xavier Fontané a L'Aulet

Any rere any a L'Aulet es planifiquen activitats destinades a engrescar i motivar els/les alumnes, i per això, quan s'acosta Sant Jordi, s'inicien els preparatius de la celebració dels Jocs Florals de l'escola. Una de les activitats que es repeteix cada any és la visita d'un/a escriptor/a o d'un/a il·lustrador/a. Enguany vam rebre la visita de Xavier Fontané, pare de dues alumnes de l'escola, il·lustrador, dissenyador gràfic i publicista de professió. Va venir quatre matins i vam poder veure com treballa, com utilitza l'ordinador per crear dibuixos i fer cartells i com els pinta utilitzant els programes informàtics de què disposa.

Per a l'alumnat del cicle d'educació infantil, Fontané va dibuixar un drac que posteriorment es va utilitzar com a portada d'un treball. El treball era d'endevinalles de diferents indrets del poble, i els nens i nenes se'l van poder endur a casa, convertit en un llibre, per Sant Jordi.

Des de l'escola L'Aulet li volem agrair la seva participació i la paciència amb la qual va atendre les demandes dels nostres alumnes.

ESPORTS

# Futbol

## TORNEIG DE FUTBOL A CANET ROSSELLÓ

El passats dies 2 i 3 de juny la UCE Celrà va anar a fer un torneig de futbol amb tres equips (fins a 13 anys, benjamins i els que els francesos en deien els *poussins*, els més menuts), juntament amb acompanyants i familiars a terres franceses, concretament a la població de Canet de Rosselló. Com sempre en aquests casos el de menys van ser els resultats, però cal dir que es van poder veure molts bons partits i s'ha de destacar el tercer lloc dels nens de fins a 13 anys...

En aquest torneig van participar més de 600 nens i 42 equips vinguts en representació de Catalunya, equips com el Breda, Balaguer, Terrassa, etc., i la resta de França.
També cal fer esment del magnífic tracte tant a nivell humà com organitzatiu que vàrem rebre dels dirigents del club organitzador. Van ser dos dies atapeïts de partits, plens de nervis i emocions, però sobretot de companyonia i esportivitat, uns valors que des de la UCE creiem que han de prevaler sempre per sobre dels resultats i que volem transmetre a tots aquells que volen portar la samarreta del nostre club.

Ja han començat les obres del nou camp de futbol de gespa artificial, que estan previstes que finalitzin abans de començar la propera temporada 2007-2008, al mes de setembre.

La UCE Celrà té com a objectiu potenciar el futbol a tots els nivells i defensar valors com l'esportivitat i l'amistat dels seus integrants. I per a aquesta propera temporada està previst crear un web que haurà de ser la nostra finestra a l'exterior per fer difusió de tots aquests valors que hem esmentat. Esperem poder-lo presentar molt aviat.

Per acabar, hem de dir que la UCE Celrà actualment té més de 150 jugadors, que abasten totes les edats, des dels 5 anys fins als 18 anys, i un equip femení de futbol. Amb l'ànim de continuar creixent, aquest any tenim previst tornar a participar a la competició amb un equip sènior masculí a la Tercera Regional Gironina, format en gran part per gent de Celrà.

**600 jeunes Catalans sur le pré**

TOURNOI DE CATALOGNE. La 8e édition du tournoi, organisée par le Perpignan-Canet FC, a réuni près de 600 jeunes (poussins, benjamins et 13 ans, plus un plateau débutants dimanche matin) des deux Catalognes sur les terrains du stade Saint-Michel à Canet-en-Roussillon, tout ceci sous la direction de Jean-Claude Fournier, vice-président du club, des bénévoles, des 18 ans (qui se sont essayés à l'arbitrage) et de quelques joueurs seniors. Les arbitres du district étaient eux au nombre de 6 pour diriger l'ensemble des rencontres.
Du monde donc sur les deux jours de compétition puisque ce sont en tout 42 équipes qui participaient dont 6 venues du sud : Torasa, Cerra, Balaguer, Vila Olimpica, Breda, UBC. *"Cela fait 2000 personnes sur et autour des terrains sur les deux jours"*, précise Farid Diaf, qui centralisait les résultats.
Au palmarès, les Barça de l'Unio Barça Catalunya remportent la finale 13 ans face à leurs voisins de Vila Olimpica : 3-0. En benjamins à 9, le Perpignan-Canet FC V s'impose face au… PCFC II, 0-0 (3 tab 2). Enfin en poussins, Les Perpignanais de Las Cobas sont venus à bout de Claira en finale, 3-2.

Texte et photos X. H.

Les benjamins du Perpignan Canet FC ont brillé à domicile.

Les joueurs de Catalogne sud étaient venus en nombre ce week-end.

Les matches se sont déroulés sur les terrains annexes de St-Michel.

**Recull de la premsa francesa sobre el torneig. S'hi poden veure jugadors del nostre club.**

# Nice Sport

RESUM D'ACTIVITATS I CALENDARI PER ALS PROPERS MESOS

## *Èxit de participació a la cursa escolar de BTT*

Setanta ciclistes –el nostre rècord fins al moment– van participar en la festa de la BTT que enguany se celebrava a Celrà. El circuit, perfectament segat i senyalitzat, no presentava cap dificultat tècnica. Els ciclistes locals van ser els autèntics protagonistes de la matinal i ocuparen el noranta per cent de les places del podi. Des d'aquí els felicitem a tots.

Finalitzada la cursa de BTT i els entrenaments, i coincidint amb els darrers dies del curs escolar, vam celebrar el final de temporada amb una festa per a mares, pares, atletes i ciclistes.

## *Excursió en BTT als Àngels*

Aquesta és una sortida per a ciclistes veterans. El camí s'inicia en direcció a Juià pel Mas Espolla i, passant pel cementiri, s'enllaça amb la pista ampla que surt de Sant Martí Vell. Llavors cal superar la forta pujada pel camí lateral a la pista i amb esforç i alguna marejada arribem al santuari. Després del merescut descans es fa la baixada passant per la pista de Juià, pel trencall del dipòsit d'aigua, prop del castell de Palagret, i fins a Celrà. Tot plegat un recorregut de dues horetes per cremar els àpats de festa major.

## *Secció duatló / triatló*

Començada la temporada, els atletes del club es marquen diferents objectius, la majoria per realitzar algun triatló de distància esprint (750 metres nedar – 20 Km en bicicleta – 5 Km córrer) o distància olímpica (1.500 metres nedar – 40 Km en bicicleta – 10 Km córrer), i alguns més ambiciosos per participar en algun triatló de distància B (2.000 metres nedar – 80 Km en bicicleta – 20 Km córrer) o fins i tot per participar en un *Ironman*, o "home de ferro", (3.800 metres nedar – 180 Km en bicicleta – 42,195 km córrer).

## *Calendari d'activitats per a la temporada vinent (2007-2008)*

Iniciarem els entrenaments durant la setmana del 17 de setembre.
Es faran entrenaments d'atletisme-cros des del mes de setembre i fins al març, a l'escola L'Aulet, de les 5 de la tarda fins a dos quarts de 7.
I ciclisme-BTT els mesos de març, abril i maig, a la mateixa hora.

Sobre les activitats que hi ha programades, ja us n'anirem informant.

**Imatge de l'excursió familiar a Sant Miquel en bicicleta**
**Cada any, el primer dilluns de maig una colla de celranencs i celranenques conquerim el castell de Sant Miquel, coincidint amb els dies de Festa Major al nostre poble.**
**Tothom va al seu ritme, seguint el recorregut senyalitzat amb cintes. Un cop a dalt es descansa, s'esmorza, es fa la foto de grup i avall que fa baixada!**

ESPORTS

# Handbol Bordils 06-07: quina temporada!

Handbol Bordils
www.handbolbordils.com

"Som a l'any 2007 del segle XXI. Tot l'handbol català està dominat pels clubs grans com FC Barcelona o BM Granollers… Tot? No!!!! Un poblet del nord habitat per gironins indomables rebutja una vegada i una altra, amb un gran joc, l'intent de domini. Els partits, doncs, no són gens planers per als jugadors d'aquests i d'altres equips catalans…"
Així podria començar i així comença la història d'aquesta passada temporada al Handbol Bordils. Com cada any i des d'en fa 37, la **Gran Sardinada** clou oficialment la temporada. Queden lluny el Memorial Aliu, els partits de preparació, les primeres fases de Lliga Catalana… Que en són, de bons, aquests bordilencs! El Torneig de Nadal, amb alguns dels millors equips catalans i espanyols al llogarret del *pave*… Aquest any sense fred, amb frankfurts, cervesa i tertúlia al bar…
La Quina al Casal, amb cantada surrealista: "Trèmooooools!!!!". I a l'horitzó, el Top-6 Juvenil. Pavelló de gom a gom, "poció màgica", "1961, neix…" i tercers de Catalunya! Amb una extraordinària victòria final davant el poderós "romà" FC Barcelona.
Mentrestant, els equips de Lliga Catalana i 2a Catalana van fent el seu camí sense angoixes i es queden a tocar d'una millor classificació… Potser l'any vinent! La fase d'ascens sènior a 1a Catalana de vòlei es juga també al llogarret bordilenc, i l'equip femení aconsegueix l'ascens. Oé oé oé oé… oooéé...!
No en tenen prou amb això, i l'equip cadet juga el Top-6 Cadet de la Roca amb un molt bon sisè lloc final al campionat català. Que n'eren, de bons, aquests barcelonins! Ep! I l'equip cadet de vòlei femení juga la final de segona catalana, i l'equip infantil d'handbol per un gol no es classifica entre els vuit millors equips de Catalunya… Però per als nois juvenils ara comença la gran aventura: el desplaçament al sector d'Eibar per enfrontar-se a tres equips juvenils de clubs, "con un juego excelente", segons Sportmania.
Però Paucàmpix i Spídix encara volen anar més lluny: volen conquistar Hispània! Bojos! Vuit equips, dos sectors finals, i un d'aquests el concedeixen a Bordils… No saben què fan, aquests espanyols!
BM Antequera, BM Leganés i Ademar León. Ufff! Els millors equips de l'Estat! Però vindran al nostre pavelló, amb la nostra gent… Més poció màgica! Sopar d'equip, entrenar, més vídeos, xerrades… Quin respecte que fan, aquests noms! Però no tenen cap por: Joancòmix, Marsàlix, Gonzálix, Pràtix, Marccòmbix, Cabezónix, Alexdílmix, Viladevàllix, Gerardpràtix, Oriolcirèrix, Masònix, Marcpòuix, Xaviercarrèrix, Ereñuix, Canyigueràlix, Xicureixàquix... La més gran fita de l'handbol juvenil gironí s'aconsegueix! Entre els quatre millors equips espanyols, enmig del deliri d'un pavelló embogit pel resultat i exaltat per l'emoció... "1961: neix el club que porto al cor...". Que en son, de bons, aquests bordilencs! Mentre una llàgrima, o dues, cauen dels ulls.
Ja només queda un últim pas... però quin pas!: de més de 1.000 quilòmetres fins a arribar a Còrdova i la seva "Feria de las flores". Però ara ja no fa por ningú: Agustinos, Cajasur, Ademar… El druida els dóna l'última lliçó, l'última tassa de poció i… tercers d'Espanya! Després d'una apassionant semifinal perduda a la pròrroga davant Agustinos i de guanyar l'endemà l'Ademar de Lleó; després d'un viatge de catorze hores i milions d'il·lusions; després de cantar un cop i un altre "1961, neix el club que porto al cor, blanc i verd són els colors, club de handbol Bordiiiiils!", els 1.000 de tornada es fan en un no res; l'autocar vola mentre travessa la Hispània...
I s'esvaeix una altra temporada. Però aviat n'encetarem una de nova, amb nou president, noves il·lusions i… més pociióóóóóó!!!!

# CAB + CEC = Anar fent

Seguint amb el nostre programa en comú, el Club Atlètic Bordils i el Centre Excursionista de Celrà hem organitzat dues marxes populars, l'1 de maig a Bordils i el 27 de maig a Celrà, amb unes matinals concorregudes i amb una meteorologia que les va respectar.

També hem pogut gaudir d'un parell de sortides ben diferents. El 13 de maig vam anar a les Cingleres de Bertí, indret del Vallès Oriental que forma part de la Serralada Prelitoral Catalana i que inclou paratges molt diferenciats: uns de més aspres, fruit dels devastadors focs de l'estiu del 1994, i uns altres d'una boscúria salvatge, com l'anomenat Sot del Bac. En aquests indrets s'inspirà la novel·la *Els sots feréstecs*, de Raimon Caselles, escrita el 1910.

L'altra es va fer el passat 10 de juny. Amb sortida matinera d'Ulldeter i arribada al pont de Daió (Queralbs), vam recórrer les gorges del Freser. Vam poder gaudir d'una lliçó magistral de botànica, ja que el recorregut anava dels pedregosos vessants del coll de la Marrana als boscos espessos que abriguen les colossals gorges per sota dels 1.700 m, passant pels molsosos prats alpins que, atapeïts de flors, estaven preciosos. Algú va comparar el paisatge de les gorges amb el parc nacional de Yosemite. Tot i que més xic, penso que no li faltava raó.

# Leonardo Alejo

***Va començar a pintar perquè volia fer el quadre més maco del món. Es va haver de fer gran, créixer com a home i com a pintor per entendre que potser passaria tota la vida perseguint aquest objectiu i que aquesta seria la seva sort.***

No sabem quants anys té i ni falta que fa, perquè Leonardo Alejo és un esperit jove i ¿quina importància tenen els anys en aquest cas, si ni tan sols serveixen per comptar els anys que fa que es dedica a pintar? Fa tota la vida. Tota. Ara es dedica professionalment a la pintura, però malgrat tot no ha deixat mai la seva primera feina, la que fa des que tenia 14 anys. Es considera afortunat perquè des de sempre ha tingut una feina que li deixava les tardes lliures per pintar i va ser així com es va poder dedicar a la pintura, sense la pressió de pintar per obligació: **"Això m'ha permès ser bastant autèntic amb la meva obra"**, diu. I afegeix: "**A mida que et vas fent gran t'adones que els ideals ja no depenen només de tu, sinó també de factors socials i externs, i acabes una mica cremat de tot. Per això mateix els ideals que cal mantenir són els d'un mateix, creure en tu mateix i sobretot no deixar mai de tenir somnis".**
Leonardo recorda bé la Girona grisa de quan era petit i també la dificultat d'accedir a qualsevol forma d'expressió visual en aquells temps. El més semblant a l'art que va veure mentre va ser menut eren aquells calendaris que regalava La Caixa en els quals hi havia unes gitanes pintades, amb un cistell o un càntir. Diu que l'enlluernaven i que

s'inflava de copiar-les en els seus quaderns. Quan va poder accedir a la biblioteca de la Casa de Cultura va ser un gran luxe, perquè allà hi havia llibres de pintors clàssics i passava hores i hores mirant els quadres dels grans mestres.

**"A la Rambla hi havia la sala municipal d'exposicions i allà vaig descobrir l'Isidre Vicens, la Montserrat Llonch i molts d'altres. En fi, la gent d'aquella època que eren un patrimoni de Girona".** Però aquests eren ja artistes de veritat, gent d'una altra generació, més grans que Alejo i ja consagrats. En definitiva, gent amb la qual ell no hauria pensat mai poder-se relacionar: "**Jo era d'una família molt humil, els meus pares eren de fora, el meu pare era paleta i la meva mare feia de minyona**". Però va passar l'impossible, perquè aquesta paraula no existeix per a un home que corre darrere els seus somnis...
**"Em vaig atrevir a buscar la Montserrat Llonch, que sabia que tenia una botiga a Girona, i li vaig demanar que em donés classes**". Va ser amb ella que va començar a practicar, fent apunts del natural. En aquell moment a Girona només hi havia l'Escola de Belles Arts, però Alejo confessa que mai no li va captar l'atenció, encara que potser li hauria servit molt. Es veu que a la pintora li va caure en gràcia aquell jovenet tan impetuós i li va ensenyar tot el que sabia.
I és que la pintura, segons Leonardo, és una filosofia de vida, i del que més s'aprèn és del mateix procés d'aprenentatge. **"Llavors ja havia vist que potser no faria el millor quadre del món, però sabia que aquell aprenentatge em seria vàlid almenys per posar en evidència tots els meus defectes"**.
Ara ja fa uns anys que Leonardo Alejo es podria guanyar la vida amb la seva pintura, però malgrat tot no ha volgut deixar la seva altra feina. Diu que no té cap sentit deslliurar-se d'un amo per posar-se en mans d'un altre: "**Em guanyo bé la vida, o sigui que ara podria enviar la feina en orris, però llavors automàticament dependria de la pintura. I hauria de fer renúncies que no vull fer. Vull procurar no matar aquell somni. I vull poder ensen-**

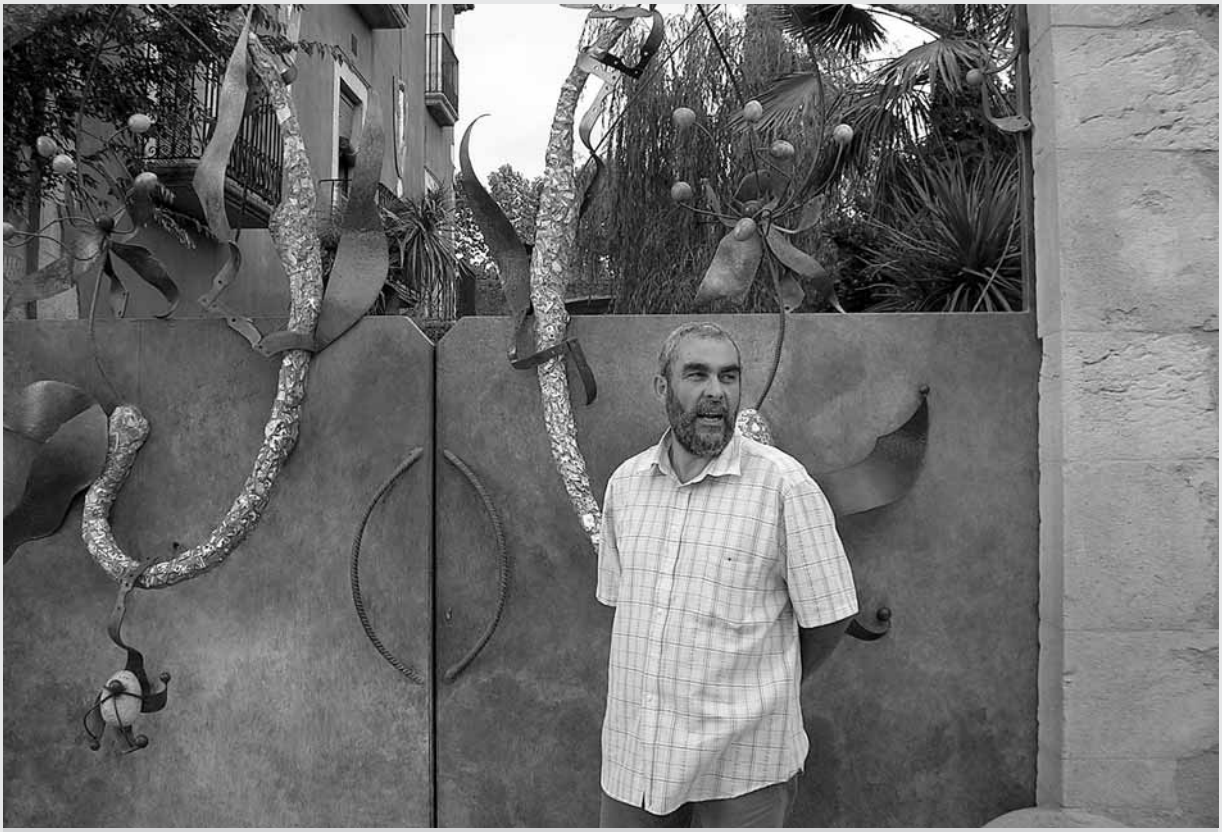

**yar tots els meus defectes a través de la pintura. No haver de fer una obra que agradi als altres per poder-la vendre i que no tingui res a veure amb mi". "Voler explicar en paraules l'obra d'un artista és molt ingrat, perquè ¿com es pot explicar un quadre? Si representa una realitat i està ben fet, ja la veus, i si no, un quadre és un cúmul de sensacions abocades a la tela que l'espectador ha de poder experimentar a través dels ulls i emocionar-se"**.

Els seus quadres estan fets amb una amalgama de tècniques i materials que enriqueixen la tela i la van tornant orgànica. Alguns semblen objectes més que no pas quadres. Aquesta barreja de tècniques i materials és bastant habitual en la pintura contemporània, però en alguns quadres de Leonardo hi trobem un altre element addicional, molt menys comú, i és que també hi ha una barreja d'estils. Un mateix quadre pot contenir la interpretació realista d'una figura i una insinuació de cubisme en un altre element. O pot ser abstracte i contenir un retrat perfectament acabat entremig de les pinzellades més ocultes.

Són realment peces úniques. Com també és únic aquest pintor que desarma amb la seva senzillesa, un home que després de pintar durant tota una vida ensenya encara la seva obra amb el mateix temor que se li suposaria a un principiant. Alejo no ensenya els quadres amb la superioritat que solem trobar en altres artistes. Ho fa amb el convenciment que hi ha la possibilitat que la seva obra no agradi. Hi ha res més valent que això?

Lucien Freud, el pintor llegenda amb l'obra més cara en vida, no demostra mai cap interès per les obres que ha realitzat, però en canvi es preocupa extremadament per saber on s'exposen, on viuen els seus quadres. Es veu que això li ve d'una vegada que va veure un quadre seu en una casa on tot era horrorós. Alejo no en té ni idea d'on són les seves obres, estan repartides arreu del món perquè ja fa anys que la seva pintura recorre els circuits internacionals en mans de marxants i galeristes.
Leonardo Alejo és un home senzill i la seva pintura rica i complexa, o millor dit, la seva obra, perquè també ha tocat l'escultura, com la porta de casa seva, la portalada que podeu veure a les fotos, una de les més precioses de tot el poble de Bordils. Leonardo ha fet paisatge i art figuratiu i després la seva obra se'n va anar cap al cubisme. "**Agafo una tela i la començo a embrutar... i al principi no sé què passarà ni que sortirà"**, així explica ell el seu mètode de treball.

Tot torna a semblar molt senzill. Tot menys el seu objectiu: **"Amb cada quadre que faig vull enamorar la meva dona. I després de 29 anys junts, cada vegada és més difícil poder-la sorprendre"**.

Leonardo és el nen que volia fer el quadre més maco del món, el jove que volia fer el quadre més gran de tots, l'home que vol enamorar amb la seva pintura...
Qualsevol d'ells i tots. Millor, perquè tampoc sabríem quin triar...

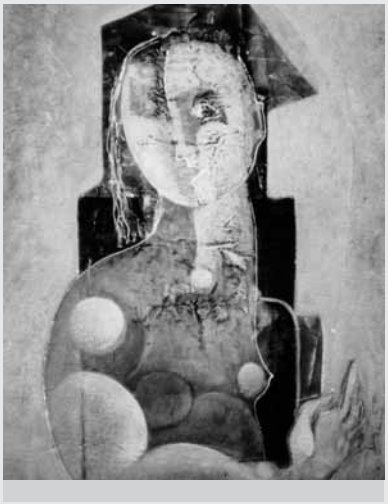

# Jugar a saco

ABANS S'HI JUGAVA A CELRÀ I A MOLTS POBLES VEÏNS

## *Entrevista amb en Joan Català, veí de Celrà, de 72 anys*

**–A Celrà i als pobles del voltant tothom coneix el saco...**
–Tu diràs! Hi jugàvem molt. A la plaça de Baix, a la paret de l'església, hi havia un remolinat que arribava fins a una bona alçada per jugar-hi. El greu que em va saber el dia que el van treure, no fa gaire, quan van arranjar la teulada... Aquell dia vaig plorar.

**–Encara hi ha el passamà de ferro.**
–Sí? Encara hi és? Era la marca de baix. La pilota era bona sempre que anés per sobre. Si la "feies cantar", el soroll deia que havies fet ratlla. Per dalt no, no hi havia límit, la podies fer anar tan alta com en fossis capaç. I lluny també. Els que en sabíem i teníem bona mà la fèiem arribar més lluny de mitja plaça, fins a tocar de can Pere Font, que ara en diuen can Banyeres. La plaça era tancada per aquella banda. Hi havia can Trampansa, al bell mig del que ara és l'avinguda Catalunya, i quedava un carreró amb la paret de can Pere Font.

**–Però hi havia un emmosaiat, tinc entès.**
–Sí, i tant! S'hi va fer expressament per poder-hi jugar, però la pilota podia botar allà on volguessis: tota la plaça era bona. La picardia era fer-la anar arranada a la paret de cal Duc i així l'altre no la podia tornar, tret que fos esquerrà, com l'Ezcuren.

**–Ezcuren o Ariezcuren?**
–En José Ariezcuren. Va venir a Celrà amb un batalló de brigadistes bascos. S'estaven a can Cors. Eren policia d'en Franco. I dos d'ells es van casar amb mosses de Celrà i s'hi van quedar. L'Ariezcuren era un home molt alt i gros. Molt ben plantat. I era esquerrà, el puta. El millor. Li agradava molt jugar amb el meu pare perquè el feia suar. Jo anava a veure'ls. Era un marrec. Ell me'n va ensenyar, de jugar a saco. Agafava un mocador de fer farcells i em lligava la mà dreta. I així vaig aprendre de jugar amb l'esquerra. Anava bé per les pilotes massa ajustades a la paret de cal Duc. Jo també els hi he ensenyat al meus néts, a xutar amb la cama esquerra. Va molt bé saber fer anar dues mans o dues cames.

HISTÒRIA JUGAR A SACO

**–I així doncs, això de "L'has fotut a la paret de cal Duc"...?**
–Aquí a Celrà ho fem servir per dir que n'has dit o n'has fet una de grossa.

**–Hi havia gaires normes?**
–Hi jugàvem de totes les maneres: per parelles, trios o inclús tres parelles. Depenent dels que érem, fèiem l'equip més gros. Sovint jugàvem tres: en Joan Poch a davant, i en Dimas Cervià i jo al darrere; ell a la dreta i un xic més avançat, i jo a l'esquerra. El que sacava cridava fort "Saaaaaco!" per avisar, i qui perdia la bola o no la podia tornar feia guanyar el *tanto* a l'altre. La pilota havia de fer un bot a la paret, un bot a terra i tornem-hi. A l'esquerra de la paret de l'església hi havia la paret cantonera, i si rebotava allà també era bona. Just a l'angle entre les dues parets hi havia "el frare", una mica de bony rodó que feien les dues parets. Si "tocaves frare", l'altre mai sabia cap on sortiria rebotada. Hi havia especialistes a "tocar frare".

**–L'hi van fer expressament, el frare?**
–Jo diria que sí! Encara hi deu ser...

**–Sí, encara se'n veu clarament la marca a la paret de l'església. I amb quina pilota hi jugàveu?**
–Nosaltres sempre hi vam jugar amb pilotes que fèiem nosaltres mateixos. El pare me'n va ensenyar. Mira, agafàvem una ànima de suro o fusta ben petita i després hi fèiem un lligat de cordill, després hi embolicàvem tira de goma de pneumàtic de camió –això és el que dóna el bot a la pilota–, i finalment hi cosíem a sobre dues plantilles de cuiro en forma de vuit. S'ha de cosir ben tibant amb una agulla saquera, i que el sargit quedi net per no fer mal a la mà del que juga. Tot i així, acabàvem amb la mà ben botida. Encara que hi havia qui mig acompanyava la pilota, més que no pas picar-la. Però s'havia de fer sense que es notés. L'Ariezcuren, el puta, ho sabia fer i la tornava tan lluny com volia.

**–La generació de darrere vostre m'han explicat que hi jugaven amb pilotes Gorila.**
–Segurament. Però llavors la cosa va anar a menys i es va anar perdent.

**–Sí, pel que sembla va esdevenir un joc de mainada que es jugava igualment a la plaça sortint d'escola.**
–Qui més qui menys, aquí al poble tothom hi ha jugat, de gran o de menut, o hi ha vist jugar els altres.

**–Ja vàreu veure la resposta que ha tingut el partidet de "vermut i saco" que vam celebrar per la Festa Major. Va venir molt de jovent amb ganes de tastar la pilota.**
–Has de pensar que abans se'n feien unes partides molt maques, normalment el diumenge al matí després de la missa, a la plaça. En Xicu Flequer i algun dels mossos que tenia es llevaven a aquella hora per venir a jugar. La gent s'hi aturaven a badar o ens venien a veure. I qui perdia pagava l'aperitiu a Can Xuclara. Sovint anàvem a jugar a fora, als pobles dels voltants, a la Pera, a Flaçà, a Bordils, o fins a Girona. Hi havia molta afició. Cada poble ja tenia la seva pista per jugar-hi. Quedàvem i hi anàvem amb bicicleta.

Aquesta primavera plujosa del 2007, amb en Pep Camps, en Jordi Reyner i en Magno Maneu, hem engrescat en Joan Català. Ens ha fet unes quantes pilotes de cuiro per jugar a saco, ens ha explicat moltes coses i ens ha ensenyat a jugar-hi. També en Dimas Cervià ens n'ha fet cinc cèntims. Després de la Festa Major ens hem trobat un parell o tres de vegades per fer una partida i així anar aprenent a fer servir tant la mà dreta com la mà esquerra.

Qui vulgui engrescar-s'hi, **els partits són els dimecres** (no pas tots) **de 9 a 10 del vespre, al frontó de les piscines**. Qui sap si algun dia podrem tornar a jugar a la plaça...

En Joan també està content amb nosaltres i diu que n'hem après força. Si el veiéssiu...! Encara ens fa córrer amb alguna *voleia*. "Si tingués 20 anys menys us reptaria a jugar tres contra mi!", fanfarroneja.

Joan, tots voldríem tenir 20 anys menys per córrer més, però amb la mateixa saviesa i experiència d'ara.

EDUARD BAULIDA I ESTADELLA
*La Cabanya, juliol 2007*

ENTREVISTA MANELA BLAZQUEZ

# Entrevista a Manela Blázquez

ALCALDESSA DE BORDILS

***Manela Blázquez és la nova alcaldessa de Bordils. El "Grup independent de Bordils", una candidatura de persones independents adscrita al PSC, va ser la llista més votada a Bordils en aquestes darreres eleccions. En aquesta edició de la Llera volem aprofitar l'oportunitat d'entrevistar-la, ara que tot just s'acaba d'estrenar com a alcaldessa de l'Ajuntament amb il·lusió, compromís i molts projectes per iniciar.***

**Comencem per fer una mica de valoració del resultat de les eleccions.**

El dia 27 de maig la nostra llista va ser la més votada i, per tant, la nostra candidatura va ser la guanyadora de les eleccions municipals. Vàrem

ENTREVISTA MANELA BLAZQUEZ

doblar el nombre de regidors en relació amb l'anterior legislatura la qual cosa significa que la gent del poble ens va veure com la millor garantia de governabilitat. El fet de no disposar de majoria absoluta van comportar que l'endemà mateix comencessin les primeres converses amb la resta de grups que havien obtingut representació municipal. En un principi ens vam plantejar la possibilitat de governar amb minoria però també, i tal com havíem manifestat durant la campanya, vam obrir les portes a tots els altres grups perquè enteníem que un govern d'unitat responia a totes les diversitats del poble. Finalment, per coincidències de programa i per afinitats ideològiques, vàrem veure que el perfil que més s'ajustava a la idea de poble que nosaltres teníem era el que representava el grup de "Gent per Bordils". Les coincidències i les prioritats polítiques van comportar que fos amb aquest grup amb qui es materialitzés un pacte de governabilitat, un pacte que ha estat detallat per escrit i que inclou els compromisos, les distribucions de les diferents àrees i les propostes concretes que es volen prioritzar i executar en aquesta legislatura. Properament aquest document es podrà consultar al web de l'Ajuntament de Bordils.

**Em pot explicar què recull aquest pacte i com han quedat repartides les competències a l'Ajuntament?**

Aquest pacte de govern inclou l'acord sobre els punts programàtics que prioritzarem i desenvoluparem en aquests propers 4 anys, la nova organització municipal i la distribució de les diferents àrees de gestió, que és com anomenem nosaltres les regidories.

La distribució s'ha elaborat tenint en compte els coneixements, formació i experiència personal i professional de cadascun dels regidors i regidores i els resultats són els següents: Jo mateixa sóc responsable de l'alcaldia, i l'àrea d'urbanisme, habitatge i serveis. L'àrea de Cultura, Esports i Cooperació està adscrita a Salvador Carreras, cap de llista de "Gent per Bordils" i primer tinent d'alcalde. Medi Ambient i sostenibilitat està gestionada per Albert Martí, número dos del "Grup Independent de Bordils" i segon tinent d'alcalde. Economia, Hisenda i Planificació és responsabilitat de Tarsici Balló, número dos de "Gent per Bordils". L'àrea d'Educació, Salut, Gent Gran, Serveis Socials i Igualtat, la gestiona la Irene Panella. L'àrea de Joventut, Noves Tecnologies i Comunicació és a càrrec de Xavier Casademont.

**Com es va decidir que vostè seria la cap de llista?**

Jo mateixa vaig presentar la meva proposta. La Mónica Geronès, la nostra cap de llista en les anteriors eleccions, per qüestions professionals, va renunciar a repetir, va ser llavors quan vaig proposar a la resta de membres del grup la meva disponibilitat per encapçalar la candidatura. De fet, en les anteriors eleccions aquesta ja va ser una possibilitat però en aquells moments jo estava embarassada i no va ser viable.

**Estàveu preparats per anar a l'oposició si hagués estat el cas?**

Nosaltres estàvem preparats per governar, aquest era el nostre desig, però aquest mateix fet comporta obligatòriament la necessitat de ser conscient i estar preparat per fer d'oposició.

Feia temps que ens preparàvem, feia temps que treballàvem la possibilitat d'un canvi de govern, que estudiàvem alternatives a alguns projectes que no compartíem però això no vol dir que no

fóssim conscients i que manifestem molt respecte per l'oposició. Nosaltres hi hem estat durant 4 anys, hem treballat pel poble des d'aquest lloc, hem fet una oposició creativa i constructiva. De fet, com ja he explicat, fixa't si valorem el paper de l'oposició que els hem ofert l'oportunitat de formar part del govern perquè entenem que totes les opinions són necessàries. El grup de CiU sap que pot entrar a formar part del govern quan ho desitgi tot i que de moment ha decidit mantenir-se i treballar des de l'oposició i nosaltres respectem la seva decisió.

**El canvi és bo?**
El canvi és molt positiu, i era necessari. A Bordils feia 20 anys que hi havia el mateix alcalde, i durant aquest temps les coses han canviat moltíssim, i aquesta evolució havia de veure's reflectida, també, en l'àmbit municipal. Era necessària una renovació, noves maneres de gestionar, nous enfocaments, noves prioritats...

El fet que jo, una dona, sigui l'alcaldessa és una manifestació d'aquesta evolució i d'aquest canvi. Les dones cada vegada tenim accés a més llocs de responsabilitat i és imprescindible que aquesta realitat arribi a les administracions locals perquè permet aprofitar els talents de tothom, homes i dones.

Malgrat tot he de dir que l'alcalde sortint, Albert Serrats, s'ha posat a disposició nostra i ens ha ajudat en moltes de les tasques que jo personalment li he demanat.

**Ens pot definir com és el seu equip de govern?**
El grup de regidors i regidores de l'equip de govern el conformem gent de diferents d'àmbits, persones amb criteri i preparació generalista i específica, som gent implicada amb el poble i coneixedora d'aquest, crec que farem una molt bona feina.
En Salvador Carreras és un home de poble que aporta sempre una mirada interna i necessària.
L'Albert Martí és una persona de pagès amb un gran coneixement del territori i del medi.
En Tarsici Balló és l'home dels números, en ell recau l'elaboració i execució del pressupost.
La Irene té 30 anys, tres fills, és professora d'educació secundària i una persona molt compromesa amb les persones

En Xavier, que és el més jove del grup, és una persona molt vinculada al jovent, és membre de la Pioixa, una persona molt respectada en tot el seu àmbit i coneixedora de la realitat i necessitats d'aquest col·lectiu. Confiem molt en la seva tasca perquè ha adquirit el compromís de recuperar la confiança i la complicitat del jovent i incentivar-los a intervenir i participar en el govern del poble.

**En l'acte públic de presentació del programa electoral, la Mònica Geronès, anterior cap de llista del grup, va definir la nova candidata com "una persona decidida, amb les idees clares, honesta i molt compromesa", una definició que et complaure...** ***Encara que sigui difícil parlar d'una mateixa, expliqui'ns quatre coses més de vostè mateixa....***

Soc advocada, tinc 41 anys, els vaig fer el dia de les eleccions i per tant el resultat va ser un regal que dubto que oblidi mai. Sóc de Bordils, casada i tinc dos fills, de 6 i 3 anys i mig. Tinc despatx propi a Girona i ja fa molts anys que treballo en el món de l'advocacia. Em fa molta il·lusió ser l'alcaldessa del meu poble, on he nascut, on ha viscut i ha mort el meu pare i on viuran els meus fills.

**Digui'm dos o tres punts del programa, molt resumits, que siguin la clau de la seva política.**
Sobretot volem fer política per les persones o sigui incidir en aquells projectes i actuacions adreçades a la gent i a la millora del seu benestar i qualitat de vida. Creiem que aquest és un dels punts que requereix més i major intervenció. Però a la vegada també hi ha grans projectes sobre el territori que revertiran en les persones i que són també prioritaris per nosaltres: la resolució del problema dels nitrats que fan que l'aigua del poble no sigui potable; la solució de les inundacions, la rehabilitació del nucli antic, qüestions medi ambientals i de cura del paisatge, la millora de les instal·lacions ja existents etc....

# Entrevista a Francesc Camps

ALCALDE DE CELRÀ

***Francesc Camps, al capdavant d'Entesa per Celrà, ha estat escollit alcalde per segona vegada, en unes eleccions que han estat molt disputades. Quatre dels sis grups que es presentaven a l'Ajuntament han obtingut representació. L'Entesa es disposa ara a enfrontar la tasca de govern, de moment en minoria, esperant trobar companys de treball en els que fins ara han estat els seus competidors polítics.***

**–Fem primer de tot una breu valoració dels resultats de les eleccions?**

–És difícil de dir, però crec que la diferència bàsica entre aquestes eleccions i les anteriors ha estat la proliferació de llistes municipals. El fet que es presentessin 6 candidatures ha estat un canvi significatiu, ja que fins ara mai no n'hi havia hagut tantes.

Sobre els grups que han obtingut representació a l'Ajuntament, crec que el més significatiu ha estat la davallada de CiU, la pèrdua de la majoria absoluta per part de l'Entesa, el ressorgiment d'ERC a l'Ajuntament i la nova presència de la CUP. Penso que totes aquestes opcions reflecteixen la pluralitat que hi ha en el poble, que fins ara havia quedat amagada

sota el paraigua de l'Entesa, i per tant ho veig com un procés natural que reflecteix la realitat social.

**–Estàveu preparats per fer d'oposició si s'hagués produït el cas?**

–En un procés electoral pot passar de tot. El nostre màxim objectiu és fer coses per Celrà, i això no és només un projecte de govern sinó que hi ha d'intervenir també l'oposició.

Els membres de l'Entesa ens presentem a les eleccions amb tota la humilitat, i si resulta que som els més votats doncs és una satisfacció haver encertat el projecte que els ciutadans creuen que és el més necessari per Celrà. I a partir d'aquí, a treballar... Però si no hagués estat així ens hauríem d'haver posat a treballar des de l'oposició, primer perquè s'hi poden fer moltes coses i també perquè hi ha d'haver una responsabilitat cap a tota aquella gent que ha votat una opció, sigui la més o la menys votada. El poble es fa entre tots; no el fa, ni molt menys, l'equip de govern, ni tan sols l'Ajuntament, sinó tots els ciutadans que hi estan representats a través dels regidors.

**–Ens pot explicar una mica com va anar el procés per intentar arribar a pactes i per què s'ha triat governar en minoria?**

–La inestabilitat en el govern és el pitjor que hi pot haver en un ajuntament, perquè desestabilitza l'Administració local i dificulta molt tirar endavant els projectes per al poble. I per a mi l'estabilitat es basa fonamentalment en dues coses: tenir un projecte polític clar i tenir confiança en les persones amb les quals s'haurà de treballar, és a dir amb els regidors. I atès que hi ha moltes persones noves a l'Ajuntament, en el nostre grup, i sobretot en els altres, ens va semblar que el més prudent seria formar ara un govern en minoria i veure-les venir. A més, alguns dels grups ja ens van manifestar la seva voluntat de fer d'oposició i crec que també és una postura respectable.

Un cop ens hàgim posat a treballar tots i ens anem agafant confiança, veurem si som capaços entre tots de fer que els projectes tirin endavant. En principi ens sembla que això serà possible, ja que tots tres grups ens han manifestat la seva intenció de fer oposició constructiva.

O sigui que de moment es faran pactes puntuals, i més endavant veurem si és possible consensuar programes o actuacions concretes amb algun dels grups, i fins i tot pactar-hi. No ho descartem. El que sí que tenim clar és que si Entesa per Celrà no fos capaç en aquests mesos de donar estabilitat al govern i de tirar endavant els projectes, jo mateix demanaria a l'oposició que s'unissin, que presentessin una moció de censura i que governessin, perquè penso que l'estabilitat és bàsica per a un poble, independentment de qui governi. Sobretot perquè la falta d'entesa repercutiria molt negativament en el poble, i nosaltres, que ens l'estimem, pensem que és l'últim que ha de passar. A l'Ajuntament hi ha d'haver per sobre de tot sentit comú: es poden tenir discrepàncies polítiques però cal mantenir sempre el respecte per l'altre i assegurar que la prioritat és el poble i no pas les disputes polítiques.

**–Darrerament hi ha hagut una pujada important de les llistes d'independents a molts pobles, siguin llistes vinculades a partits polítics o no. S'acabaran els partits?**

–Els partits no s'acabaran perquè el sistema electoral està muntat per reproduir una maquinària que cada vegada ens costa més diners públics, que afavoreix els partits polítics i que dificulta que sorgeixin altres alternatives.

Pel sol fet de presentar-se al 50% de municipis de la província, els partits polítics reben unes quantitats de diners molt importants i tenen totes les trameses de publicitat gratuïtes. A vegades per a un partit polític un municipi no tindria cap interès si no fos perquè els ajuda a sumar vots per accedir a instàncies com diputacions, consells comarcals, etc., organismes que per a mi haurien de desaparèixer, perquè és on els partits posen no només la gent més ben preparada que tenen, sinó també la gent a la qual estan pagant favors.

**–Com hauria de ser el sistema electoral perquè fos més just?**

–Hi hauria d'haver una reflexió social urgent respecte al tema de les eleccions. Per començar, en els municipis menors de 10.000 habitants s'hauria de fer l'elecció directa de les persones, és a dir, amb llistes obertes. En un poble, tots ens coneixem, i si en una llista un pogués triar la persona que li mereix confiança, directament, hi hauria una depuració molt més ràpida i clara de la gent vàlida per gestionar el bé comú. A part, això acabaria amb un fet que es dóna darrerament quan hi ha proliferació de llis-

tes, aquests pactes totalment absurds entre partits que no tenen res a veure entre ells, i que fan que al final un ja no sàpiga ben bé on ha anat el seu vot. Això que ens passa aquí ja fa anys que va passar a França. Ara allà la llista més votada té automàticament la meitat dels regidors, i per tant es creen ajuntaments molt estables. I per altra banda el que provoca aquest sistema és que es facin pactes abans de les eleccions, pactes sobre el programa, amb voluntat d'unir esforços, no només de manar... Crec que és una bona solució per a municipis de més de 10.000 habitants, on l'elecció directa no té tant de sentit perquè la gent no es coneix tant.

**–Si hagués de triar només una de les propostes del seu programa per als quatre propers anys, quina seria?**

–Hem presentat un programa amb un component social considerable. Pensem que és important per a aquests anys la construcció d'un nou casal d'avis, un centre de dia, oferir als joves un espai autogestionat i també tirar endavant la construcció de la nova escola bressol i de la nova escola Les Falgueres. Igualment són importants la variant de la carretera de Palamós i el pont del carrer Germans Sàbat, obres que tenen un gran component social, ja que suposen una millora directa de la qualitat de vida de les persones, que en definitiva és la nostra prioritat.

**–Cinc regidors són pocs per assumir la gestió d'un Ajuntament com el de Celrà?**

–No tenen per què ser insuficients. És a dir, el que hem de tenir clar és que a l'Ajuntament la part administrativa i la de gestió quotidiana han de funcionar soles. Els regidors s'hauran de dedicar a planificar, a pensar en el futur i a decidir sobre les diferents propostes que els plantegin els tècnics. Han de tenir funcions de comandament i de direcció sobre la seva àrea. I amb un funcionament estructurat i dividit per àrees, tal com ja el tenim ara, es pot fer la feina correctament amb només cinc regidors i els seus corresponents caps d'àrea.

# Resultats electorals

## BORDILS

| Eleccions maig 2003 | Vots | % | Regidors |
|---|---|---|---|
| CIU | 433 | 51'67 % | 5 |
| GIPM-PM | 223 | 26'61 % | 2 |
| GPB-ERC-AM | 164 | 19'57 % | 2 |
| **Eleccions maig 2007** | | | |
| GIPM-PM | 280 | 37'84 % | 4 |
| CIU | 257 | 34'73 % | 3 |
| GPB-ERC-AM | 145 | 19'59 % | 2 |
| PP | 18 | 2'43 % | |

## JUIÀ

| Eleccions maig 2003 | Vots | % | Regidors |
|---|---|---|---|
| CIU | 110 | 55'84 % | 4 |
| CPJ | 87 | 44'16 % | 3 |
| **Eleccions maig 2007** | | | |
| CPJ-PM | 112 | 51'85 % | 4 |
| CIU | 101 | 46'76 % | 3 |

## CERVIÀ DE TER

| Eleccions maig 2003 | Vots | % | Regidors |
|---|---|---|---|
| CIU | 265 | 72'01 % | 7 |
| **Eleccions maig 2007** | | | |
| ESQUERRA-AM | 284 | 54'51 % | 4 |
| CIU | 226 | 43'38 % | 3 |

## CELRÀ

| Eleccions maig 2003 | Vots | % | Regidors |
|---|---|---|---|
| EC | 1.034 | 68'84 % | 8 |
| CIU | 417 | 27'76 % | 3 |
| **Eleccions maig 2007** | | | |
| EC | 669 | 37'93 % | 5 |
| I Celrà-AM | 485 | 27'49 % | 4 |
| CIU | 216 | 12'24 % | 1 |
| CUP | 210 | 11'90 % | 1 |
| ICV-EUIA-EPM | 102 | 5'78 | |
| PP | 23 | 1'30 | |

## SANT MARTÍ VELL

| Eleccions maig 2003 | Vots | % | Regidors |
|---|---|---|---|
| CIU | | | 4 |
| ISMV-AM | | | 1 |
| **Eleccions maig 2007** | | | |
| ISMV-AM | 69 | 51'49 % | 4 |
| CIU | 54 | 40'30 % | 1 |
| PM | 23 | 17'16 | |

## FLAÇÀ

| Eleccions maig 2003 | Vots | % | Regidors |
|---|---|---|---|
| CIU | 362 | 68'43 % | 5 |
| PSC-PM | 134 | 25'33 % | 2 |
| **Eleccions maig 2007** | | | |
| CIU | 236 | 42'45 % | 3 |
| PDF | 156 | 25'33 % | 2 |
| ESQUERRA-AM | 73 | 13'13 % | 1 |
| PSC-PM | 63 | 11'33 % | 1 |

## SANT JORDI DESVALLS

| Eleccions maig 2003 | Vots | % | Regidors |
|---|---|---|---|
| CSJ | 199 | 45'54 % | 3 |
| CIU | 166 | 37'99 % | 3 |
| PSC-PM | 61 | 13'96 % | 1 |
| **Eleccions maig 2007** | | | |
| CSJ | 160 | 43'36 % | 3 |
| CIU | 138 | 37'40 % | 3 |
| IPSJD-PM | 63 | 17'07 % | 1 |

MEDI AMBIENT RIERA DE PALAGRET

# Millora de l'entorn de la riera de Palagret (I)

L'objectiu d'aquest projecte és recuperar la naturalitat dels petits retalls de bosc de ribera de la riera de Palagret, a partir de l'eliminació d'alguns arbres originaris d'altres països i amb la replantada de les espècies autòctones pròpies d'aquests ambients. Alhora, es pretén sensibilitzar la població local, per tal que aquests ambients siguin percebuts com el que són, espais rics i interessants del nostre patrimoni natural.

A banda dels valors naturals que representen (flora i fauna), aquests bosquets que ressegueixen la riera actuen com un veritable passadís, que facilita als animals l'accés des de les Gavarres a la plana del riu Ter. La conservació d'aquest espai és una aposta de futur, tenint en compte que el poble de Celrà creixerà urbanísticament envoltant aquest espai.

L'entorn de Palagret ha estat percebut en les darreres dècades com un espai poc interessant: per una banda es van ocupar en bona part zones d'aquests ambients per emplaçar-hi l'abocador de deixalles, situat a l'entorn de Riart, actiu fins al final dels 80; per l'altra, algunes intervencions a la llera, amb la construcció d'esculleres, han anat empitjorant els bosquetons que el ressegueixen. Malauradament actualment no és gens rar trobar-hi abocaments incontrolats de runes i de restes de jardineria.

foto 1

## *Palagret, una riera intermitent amb molt d'interès natural*

Aquest petit afluent del Ter, conegut a Bordils com el Torrent, és un curs que tot i que únicament porta aigua de forma esporàdica, i als nostres ulls no té l'encant dels rius permanents, és un entorn natural força interessant. Evidentment no destaca per les espècies que viuen a l'aigua, tot i que aprofitant les revingudes hi trobem peixos, com el barb de muntanya, que remunten el riu fins a la capçalera. Per contra, sí que són especialment interessants els bosquetons de ribera que el ressegueixen. Aquests estan preparats per aguantar la gran sequera dels mesos d'estiu, i alhora són capaços d'aguantar l'embat de l'aigua en les grans crescudes de la primavera o tardor. Aquests bosquets estan representats per retalls amb freixes, sargues, tamarius i alocs. (foto 1)

foto 2

## *L'aloc (Vitex agnus-castus)*

És un arbust caducifoli normalment d'una alçària compresa entre els 1 i 3 metres, i rarament ateny els 6; pot arribar a viure més d'una centúria. Es caracteritza per tenir les fulles aromàtiques, amb un llarg pecíol i palmades; les flors, d'un blau lilós, es reuneixen en espigues llargues i estretes, molt flairoses i vistoses a l'estiu; el fruit és petit, esfèric i de color negre o rogenc. En els ambients naturals, tot i que produeixen gran quantitat de fruit, difícilment es troben nous individus nascuts de llavor. Generalment es perpetuen en amurgonar-se les branques que toquen al terra. (foto 2)

Dels múltiples usos i virtuts medicinals que se li han trobat, cal destacar el seu ús per tractar disfuncions hormonals femenines –estimula la producció i sortida de la llet materna i produeix una millora en la majoria de dones amb síndrome premenstrual (SPM)–, la infertilitat i en la malaltia de Parkinson. Popularment s'ha usat per les seves propietats anafrodisíaques, com indica el seu nom en llatí. També s'ha emprat per al tractament de l'acne juvenil, per a malalties circulatòries i del cor. Tradicionalment havia estat usat per la pagesia per consolidar les motes de terra, així com per fer estris de vímet, aspres i per foragitar els polls del bestiar.

El fruit és comestible i s'ha emprat com a condiment per a aliments; el seu sabor és lleugerament picant i amargant, i per aquesta raó es conegut localment com pebre bord.

### *Més informació*

Trobareu més informació sobre l'aloc a:
http://www.botanical-online.com/medicinalssauzgatillocatala.htm
http://www.wikipedia.org/wiki/aloc
http://herbarivirtual.uib.es/cat-med/especie/4427.html
www.projectealocs.org

ENTRETENIMENTS CONÈIXER ELS NOSTRES MUNICIPÍS

Volem saber si podeu ubicar aquests dos portals.

Portal de Bordils

Portal de Celrà

## SOLUCIÓ A L'ENTRETENIMENT ANTERIOR:

En el número 43 de la revista us demanàvem si sabíeu on estaven emplaçades dues xemeneies.
Aquesta vegada no hem rebut cap resposta correcta.

Les solucions a l'entreteniment són:

- La xemeneia de Bordils és la d'una casa particular situada davant mateix de l'Ajuntament.
- La xemeneia de Celrà és la de la Fàbrica. Concretament la que encara hi ha a sobre del Centre Cívic.

Amb la col·laboració de: